

ELŐFIZETÉS

HELYBEN:

Egy évre 24 korona.
Egy óra 2 korona.

VIDÉKEN:

Egy évre 28 korona.
Egy óra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:

6-hasábos petit sor egyszer 20 fill.
minden következőnél 16 fillér.

nyitólér sora 40 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherceg-ut 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1900.

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Stauber József.

Csütörtök, július 19.

Mai számunk főbb közleményei:

Vezérszék: Egységes alapnevelés.
Estély a kormányzónál.
A csár — Európa nélkül.
A nagyváradi felirat az aradi hatóságoknál
Egy japán ezredes Kína helyzetéről.
El Párisba!
Börtönre ítélt „medikus.”
Dragonos főhadnagyból országosan kö-
rözött fegyencz.
Fél az uszálylyal!
Panaszából vádlott.
Tárcza: Beszélgetés egy hercegnőről. Ir-
ta: Krudy Gyula.
Regény-Csarnok: Modern Ophélie. Fordí-
totta: Liptai Imre.

Egységes alapnevelés,

Arad, július 18.

Nemrég közölték a lapok, hogy az országos közoktatási tanács állandó bizottsága a felsőbb leányiskolák tantervét függetleníteni akarja minden más iskolafaj tantervétől.

Ez annyit jelent, hogy a közoktatási tanács az első lépés után, melyet a középiskolai tanterv revíziójával helyes irány felé tett, újra visszafelé indul és csinálni akar ismét egy iskolát, mely független a többiektől, s az a leánygyermek, a ki abba belekerül, csak a fölvételi és különbözeti vizsgálatok labirintjén keresztül juthat el másfelé, egyéniségének talán egyedül megfelelő, az előbbtől teljesen különböző czélú iskolába. Azaz, míg eddig ez a baj csak főként a fiuknál ült sötét gond gyanánt a szülők lelkén, ezentúl a leá-

nyokról is el kell majd tíz éves korukban döntenünk, hogy kisasszonyt, poétát, vagy tanítónőt, avagy orvost és tanárnőt akarunk-e belőlük nevelni?

Figyelemre és megszivlelésre érdemes erre vonatkozólag az a program, mely egy jónevű tanügyi író cikkében így van kifejezve: Igyekeznünk kell először is minden hajlamot fejleszteni egy bizonyos minimumig s egyúttal el kell vállalni bizonyos erős, határozott képességeknek a legmagasabb fokig való fejlesztését. Minden egyénnek úgy az irodalmi, mint a tudományos tanítás alapját el kell sajátítania.

A magyar tanügyi élet gyakorlati terére átvive, ez ennyit tesz:

A gyermeket részesíteni kell legelőször is az összes ismeretek alapfogalmaiban, azaz el kell végeztetni vele a teljes elemi iskolát, azaz a középső oktatás alapfeltételül nem a négy, hanem a hat elemi osztályt kell tenni s a középső oktatás iskolájának ajtaját a tizenkét éves ifjak előtt kell megnyitni s legyen ez a középső oktatás az elsőfokon, tehát három vagy négy éven át minden gyermekre — nemre való különbség nélkül — teljesen egységes. Szűnjék meg tehát a mai középiskolák, polgári iskolák és felsőbb leányiskolák négy alsó osztálya s lépjen helyébe egy, a teljes népiskola anyagára támaszkodó középiskola, melynek főfeladata éppen az legyen, hogy minden egyénnek módot adjon úgy az irodalmi, mint a tudományos tanítás alapjának elsajátítására. Ez nyújtson egyúttal módot arra, hogy az életben szükséges gyakor-

lati tudományok alapját is elsajátítsa az ifju, mindkét nembeli egyaránt.

Hasonlítson tehát ez az iskola sokkal inkább a mai polgári iskolához, mint a középiskolák bármelyik fajához. Ne legyen benne a tanítási rendszer szakszerű, hanem inkább nyújtson módot arra, hogy a tanár minél többet foglalkozzék a tanítvánnyal, ismerhesse meg minél több oldalról s így kísérelje végig a tanfolyam valamennyi évfolyamán, hogy lehessen belőle úgy a gyermeknek, mint a szülőnek a gyermek jövője tekintetében legfőbb bizalmasa, akinek szavára hallgathat mindakettő, ha határozni akar a 15—16 éves ifju jövője pályája felett.

Mert ebben a korban még mindig van idő úgy a tanulmányok félbehagyása, mint annak bármily irányban leendő folytatása felett való határozásra: lehet a fiuból iparos, kereskedő, lehet a leányból gazdasszony, kinek ennyi tanulás is elég; de lehet mind a kettőből postás; vasutas, vagy falusi gazda; és lehet mindezeknek a pályáknak magasabb képesítésű egyéne vagy a tudományos pályák bármelyikén sikerrel haladó tanuló.

Ez utóbbiak számára van szükség e szétágazó felsőbb középiskolákra, melyek aztán szakszerűen tanügyi, klasszikus-reális, ipari, kereskedelmi, gazdasági vagy háztartási irányban képezik ki az ifjakat két vagy három éven keresztül s így 18—19 éves korára sokkal alaposabb kiképzetés után oda juttatja őket, ahova a mai érettségi bizonyítvány vezérli.

Ez volna az egyedül helyes megoldás.

TÁRCZA.

Beszélgetés egy hercegnőről.

Irta: Krudy Gyula.

Az idén, tavaszt keresve, egy nagy és szomorú kertbe vetődtem. Márczius volt, délután és a nagy fák között a szél járkált. A tisztáson, mintha nedves tavaszi álmok szöttek volna el jöttünk, és a hidon sokáig szomoruan, busongva álltam a megdagadt patak felett. A sárga víz zavarosan futott a fűzek között, a mig, kanyarodván partja, eltűnt a félhomályban. A nagyfák kérge alatt, mintha halk kalapálás hallatszanék. Odabenn a törpék laknak, a kik kis szövöszékeiken fonják, szövik az aranyos szövetet, a melylyel a jövő hónapban betakarnak mindent, hegyet, völgyet és temetőt...

Ah, a temető is a közelben volt, a domboldalon, fekete keresztjeivel, mint egy darab ék-írásos mező, a hová a Setétség írta fel azok neveit, a kik odabenn vannak a gödrökben. A hantból való lakások e nedves tavaszon kellemetlenek. A holtakhoz befolyik a víz és a szép arcok, melyek szíveinket tavaly megdobogtatták, sárosak és csufak.

Az ék-írásos mezőn egy sárgaház volt. Vajon ki lakik benne?

A falusi doktor felelt a kérdésekre, akivel együtt mászkáltunk a parkban:

— Az öreg exczellenciás ur alusza ott örök álmát, mondta a fiatal ember ünnepélyes hangon, mert ő is az uradalom embere, amelyből az öreg nagyurnak már csak a sárgaház maradt.

Elhagytuk a parkot és a sáros országútra tértünk. A doktor haladt elől nagy csizmáiban. Ösvényt taposott a sárban, mert én városiasan voltam öltözve. Ez a doktor furcsa ember. Huszonnyolcz éves, vörösbajuszu, csinoskás ember, ám a falusi életben elavult.

A falu még messze volt, az alkonyatból szürke foltokként váltak ki a kis házak. Az eső apró szemekben kezdett hullani és az országút mentén a barna mezőkön ködök uszkáltak. „Unalmas itt az élet,” mondtam.

A doktor hátranézett, görbe botjára támaszkodott és a kalapját megemelte:

— Nem. Négy esztendeje lakom itt, és innen el nem kívánkozom. Soha sem megyek sehová, mert legjobban szeretek otthon. Egy hangot nem hallani egész nap. Lefekszem a dívánra és ábrándozgatok. A csendről, a magányról, a multról. Néha hegedülgetek csendesesen... Egyszerre szekérdörgés hallatszik odakivül és rányitja az ajtót öreg gazdasszonyom, hogy mennék Csobajra beteghez, szekérral jöttek. Így mulik az élet.

A doktor így beszélt és vidáman nézett körül. Halkan mondta:

— Este a gróféknál vacsorázom a plébánossal együtt. A grófné beteges, és fél a haláltól... Különbö van róla elmondani valóm. Az írók nem ismerik az életet; ha a doktorok tudnának írni, az elbeszélések egészen másképpen hangzanának.

Igy beszélt a doktor:

Az öreg exczellenciás ur nagyon jó ember volt. A legjobb emberek közül való, a kinek soha életében nem volt egy rossz gondolata. En ismertem, mert a karjaim közt halt meg. Az egyetlen fiát úgy nevelte, hogy tisztának, jónak és nemesnek maradjon. Kázmér gróf, a kastélyból egyedül nem lépett ki; nem volt szabad megismernie az életet... Az élet alatt valami rettenetesen sötét, ferelmes posványt értett az exczellenciás ur és hogy e posványtól minél távolabb maradjon az ifju gróf, abban közreműködött az anyja is. A menyasszonya volt az első nő, a kit megölelt Kázmér gróf. Ez a menyasszony pedig egy szöke és kékszemű hercegisasszony volt, a ki ábrándos volt, szelid volt mint egy szép imádság. Mikor megláttam őket együtt, azt gondoltam magamban, hogy ezek éppen egymásnak születtek.

Alighogy egybekeltek, az öreg exczellenciás ur meghalt. Szép fehér szakállá volt, szép fe-

Ma a gyermeket minden három-négy esztendőben választra állítja a tanulási rendszer, melynek rengeteg fajta, egymástól egytől-egyig független tagozata, a különbözőzeti és felvételi vizsgálatok tömkelegével riasztja el az ifjút attól, hogy egyszer — talán akarata ellenére is, de minden esetre hajlamaival ellenkezőleg választott pályáját elhagyva, neki megfelelőre térjen át. Ez egyszermind az egyik fajta iskolák túltömöttségét, a másik fajtájuknak pedig elhagyottságát eredményezi s ennek folytán az előbbieken a tanárok a gyermekek lelkétől idegenek maradnak s képtelenek arra, hogy a szülőket helyes tanácsokkal ellássák.

Ha megszűnik az ok, megszűnik az okozat is: ha életbelépne a fentebb vázolt tervezet, mely szerint az oktatás a gyermek 15—16 éves koráig teljesen egységes maradna s az e felett álló, szak szerint elkülönített iskolák végső bizonyítványa is minden különbözőzeti vizsgálat nélkül jogosítana a felsőbb tanulmányokra, azonnal megszűnnének a mai káros kapkodások és erejét vesztené a proletariátusnak az a melegágya, melyet a mai széttagolt tanulási rendszer ijesztő mértékben termékenyít. (M.)

Estély a kormányzónál.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Fiume, július 18.

A mai napra úgy készült Fiume, mintha nagy ünnepe lett volna. És méltán, mert az a bál melyet Szapáry László gróf kormányzó rendezett az angol flotta tisztikarának tiszteletére, olyan fényes ünnepség volt, minőt Fiume még soha sem látott. Szapáry gróf elődei is rendeztek több ízben nagyszabású multságokat, de számukra nem állott rendelkezésre olyan remek palota és kert, mint a mostani kormányzónak. Ezt az előnyt felhasználva, Szapáry gróf, ki szombat óta a legpáratlanabb vendégszeretetet gyakorolja az angol vendégek iránt, és fáradságot nem ismerve végzi a reprezentálás nehéz kötelességét, valóban fejedelmi fényű estélyt rendezett, melyről nem csak a fiumeiek, de a világlátott angolok és az összes fővárosi vendégek is a legnagyobb elragadtatás hangján nyilatkoztak.

A délelőtt folyamán Beresford lord admirá-

lis, a kormányzó és Dragoni tábornok, valamint Windischgrätz herceg kíséretében meglátogatta a torpedó-gyárat. Délután a Mária Terézia mólón túl a nyílt tengeren vitorlás regatta volt, melyben a flotta legénysége vett részt, versenyezve az admirális által kitűzött díjakért. A kormányzó és a város notabilitásai a Klotild gőzessel átrándultak a Ramillies gőzös födézetére és innen nézték végig az érdekes versenyeket, melyek az admirálhajó és a delta közti részen folytak le.

Mire az est beállott, megkezdődött az illumináció. A kormányzói palota homlokzatán ezer és ezer színes lampion ragyogott le a Palladio modorában épült palota facadéjáról, az oldalt félkör alakban terjeszkedő terraszokról és a remek kerítés vasoszlopairól. A kertben közel 10,000 mécses volt elhelyezve, melyek nemzeti színű girlandot képeztek. A terraszokon és lépcsőkön, a melyek a terraszokhoz vezetnek, mindenütt pálmák voltak felállítva, s a főbejárat trópusi növények kertjévé változott. A kert jobboldali részén az üde, zöld pázsitra asztalokat állítottak fel, gazdagon megterítve a borászat és a hideg konyha legváltozatosabb produktumaival. A jobboldali terrász, melynek hossza több mint száz méter, egyetlen óriási sátorra volt átalakítva. Itt volt a buffet berendezve. A palotában a nagy márványtermet, a fehér női szalont és a többi termeket mind kitérték. A termék menyezeteről ragyogó villamvilágítás fénye sugárzott le.

Az Adamich-téren, a hol a palota áll és a tengerparton óriási tömeg nyüzsgött; tíz óra tájban megkezdődött a kocsik felvonulása. Az angol flotta hajóiról szakadatlanul érkeztek a gőzcsónakok és szállították partra a tiszteket, kik valamennyien fekete diszgyenruhájukban jöttek. Itt-ott azonban föltűnt az angol lovastisztek rézvörös zekéje is és a parancsnokok aransujtásos egyenruhája, du-san megrakva érdemrendekkel. A felvonulásnak szemtanuja volt egész Fiume. A Via Municipión ember ember hátán állott és a palota előtti térségen meg a Belvederen mozogni sem lehetett.

Az érkező vendégeket a főbejáratnál a Szapáry család szinompás magyar ruhába öltözött huszárjai és libériás inasai segítették le a kocsikról, melyek körül valóságos tábor képződött. A Via Pommerio-n legalább 10,000 ember nézte a felvonulást, mely fél 10 órától csaknem 11 óráig tartott. Megjelentek a flotta összes tisztjei, a helybeli közös hadsereg tisztikara, a tengerészeti akadémia tiszt tanárai, a révkapitányok, valamennyien egyenruhában.

Képviselve volt a fiumei és környékbeli klérus, hivatalosak voltak az összes városi és állami főbb tisztviselők, a városi notabilitások, a pénzüntézetek és egyéb nagy iparvállalatok előkelő hivatalnokai, az Adria- és a Magyar-Horvát hajózási társaságok igazgatói, ezenkívül a Fiumében, Abbáziában és a Quarneró környékén időző előkelő magyarok, kik között ott látuk Földváry Mihály cs. és kir. kamarás, Olay Lajos képviselőket, Urményi Bernátot nejevel, Pásztélyi kuriai bírót stb.,

A vendégeket az emeleti nagyterem bejáratánál a kormányzó fogadta. A meghívottak legnagyobb része feleségével együtt jelent meg. Kiket a bálterembe a kormányzó édes anyja, özv. Szapáry Géza grófné szül. Gyöbry Teréz fogadott. A flotta parancsnokát, Beresford lordot, a kormányzó a lépcsők alján üdvözölte és onnan vezette be a márványterembe, hol a hölgyek foglaltak helyet. Közel 900 főnyi társaság gyűlt össze a termekben és a terraszokon, honnét elragadó látványt nyújtott a kert és az előtte nyüzsgő ezerfejú sokaság.

Fél 11 óra után megkezdődött a hangverseny. Először a budai dalárda remekelt, két dalt adva elő katonai zenekar kísérete mellett, majd Scarpa kisasszony lepte meg az előkelő hallgatóságot gyönyörű hangjával. Az énekelő-adást Mattasich Kálmán susaki kerületi főnök neje kísérte zongorán, kinek férje szintén közreműködött néhány olasz dal előadásával. Végül ismét a dalárda énekelt nagy tetszést és tapsokat aratva.

A hangverseny végével az egész társaság átvonult a baloldali terrász sátora alá, és a kertben elhelyezett asztalokhoz és megkezdődött a vadak, tengeri halak, pástétomok, édeségek és fagyaltok felhordása. Közel 100 szolgál fátározott a kiszolgálással. A fejedelmi souper-n bőven folyt a pezsgő és a társaság a legkedélyesebb hangulatban ismerkedett és mulatott. A kormányzót valósággal ünnepelték és nem volt egyetlen vendége sem, aki elragadtatással ne nyilatkozott volna a bálról.

Éjfélkor a multság még javában folyt. Az idősebb urak a kártyaasztaloknál telepedtek meg a pálmák alatt, az ifjuság pedig táncra kerekedett. Felváltva katonazenekar, a városi zenekar és cigánybanda húzta a talp alá valókat. A multság csak hajnaltájban ért véget. Fiume lakossága még hetek múlva is erről a gyönyörű multságról fog beszélni.

hér haja, a lelke is fehér volt, utolsó gondolata is tiszta, mint a hóesés. „A fiamra vigyázzon, doktor“, mondta, mert én bennem bizalma volt. A kastély barátja én voltam; mert tán, hogy igen megelégedett, csöndes ember vagyok, mitse akartam előkelő pácienseimtől a honoráriumon kívül.

Tehát vigyáztam a fiatalokra, a hogy a doktor vigyázhat.

Kázmér gróf hidegvérű nőies lány férfit, nem kellett féltennem, hogy elég a nagy szerelemben. A kékszemű hercegasszonnyal sokáig nem tudtam tisztába jönni. Igen tiszták szinte légiesek a szemei, az arcza mint a harmat.

Vékony csipője, karcsu dereka hasonlónak tették őt az istennőhöz, akiről korai ifjuságunkban mindannyian álmodunk.

Gondoltam, nem zavarom a boldogságukat és hetekig kerültem a kastélyt. Néha találkoztam velük az országuton, a mikor a gumikerekű kocsin kocsikáztak, engem pedig zötyögős parasztszekér cipelt valami messi faluba. Köszöntem. A fiatal gróf rámkialtott: „Hová?“ — „Skáriáthoz!“ feleltem. Az ifju gróf az osztorral végig húzott a trapperek széles hátán és elvágtattak, mert a betegségekétől nagyon félték. S így szépen kikerültem őket, mert untam őket, a szelid férfit és még szelidebb asszonyt. En afféle vad pusztai ember vagyok, a ki ha egyszer maga szerelmes lesz, dözsölni fog a szerelemben. Ők csak kóstolgatták.

Am egy este az inas azzal a hirtel jött a kastélyból, hogy sietnék a hercegnőhöz, mert beteg. „Ugyan mi baja lehet a szent nőnek?“ gondoltam magamban. „Unatkozik tán?“ — A kastélyba siettem. Ott nagy zavar volt. Az öreg grófné az ebédlőben sirt, Kázmér gróf a folyosón járt fel-alá, a hercegasszony a kamrájában feküdt és szokatlan szavak keretében emlegette a komornája atyja szentségét. A szegény német elképedve húzódott egy sarokba és moczczanni se mert. Mikor beléptem, a hercegasszony elhallgatott. Összecsukta az ajkait és a falnak fordult. Hiába kérdeztem, nem felelt. Megfogtam a kezét, megtapintottam a szívét, bizony semmi baja se volt.

— Jó lesz, ha néhány napig ágyban marad, kegyelmes asszony, egy kicsit meghült.

Igy szóltam, amire ő hevesen megfordult. Szelid kék szeme pedig mereven szegődött rám. Biztosan tudom, hogy ezt gondolta: „számár ez az ember, vagy gazember?“

Am az ajka ezt mondta:

— Hát nagyon beteg vagyok?

— Igen, feleltem.

Erre sirni kezdett és ismét falnak fordult. A komorna aggódva sietett elő a sarokból. Főléje hajolt gondoskodással.

— Takarodjon, maga utálatos személy, — kiáltotta a hercegnő. — Maga pedig doktor, üljön le. Ide az ágy mellé.

Leültem és nyugodtan vártam a bekövetkezőket.

A hercegnő sirdogált sokáig. (Gömbölyű vállai kéjesen remegtek össze sirásában és fejét vadul a párnák közé furta.) Egyszerre hal-kan megszólalt!

— Mégis mit ajánl? . . . Hisz maga ismer már engem is, ismeri a férjem is? . . .

— Hidegvíz fürdő. Naponkint kétszer.

Durczásan vont vállat.

— No, elmehet.

Felálltam. A kezét se nyújtotta, meg se fordult, elmentem.

A szomszéd szobában Kázmér gróf ragadta meg a kezem. A kis gróf kétségbe volt esve. Csaknem sirt az izgatottságtól.

— Baj van? kérdé megcsukló hangon.

— Nincs semmi baj, — feleltem. A hercegnő ideges, ennyi az egész. Valaki felboszszantotta.

A kis gróf lehorgasztotta a fejét.

— En, én, rebegte. Gunyolódott velem az apám felett, hogy mindnyájan tejevéreuk vagyunk és egy csirkét se tudnek megölni.

Hazamentem. Az országuton a sötétségben néha kacagtam magamban és a fejem öklöztem, hogy olyan bolond voltam, hogy hittem a hercegasszony kék szemének és szöke hajának. Ah, hisz nő, elvégre nő a hercegasszony is?

— Éjfélkor — már aludtam — felköltöttek. A hercegnő rosszul van, jelenté a gazdasszonyom. A kastélyba siettem. A szép nő az ágyban, a síró komorna a sarokban. Le-

TÁVIRATOK.

Tisza Kálmán beszámolója.

Nagyvárad, július 18. (Saj. tud. táv.)
Tisza Kálmán szeptember 20-án itt beszámolót mond. Tisza ma Gesztről ismerősei és barátai látogatására ide érkezett. Látogatásának nincs politikai jellege.

Megcáfolt iemondás.

Nagybecskerek, július 18. (Saj. tud. táv.)
Hiteles helyről vett értesülés alapján jelenthetjük, hogy a Rómay torontálmegeyi főispán lemondásáról szóló hírek valótlanok.

A czár — Európa nélkül.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 18.

Most már szinte kómikus színben tűnnek föl a diplomáciai tárgyalások és nyilatkozatok, a melyek eddig a kínai bonyodalomról nyilvánosságra kerültek. Az európai nagyhatalmak „egyöntetű” akciója csak azoknak a naiv embereknek az álma lehet, kik nem ismerik az európai nagyhatalmakat.

Szó se lehet egységes, közös akcióról. Már Oroszország rárontott Kinára s a mennyire bírja, annyira marja: ez az egyedüli cél lebeg előtte. Ki tudja, milyen gazdag zsákmány lesz a jutalom érte. S mit várhatunk a többiektől? Ki mer Angliáért kezkeskedni? Oly államért, a mely az afrikai küzdelemben annyira elárulta közönséges kalmár lelkületét? Ki gondolhat olyan expedícióra, a mely Európa nevében és közösen működik az ártatlanul megölt áldozatok megboszulása és a rend helyreállításért?

Szó sincs róla, hogy ilyesmi megtörténhessék. Németország küzd a becsületért, a többiek közül pedig elsőnek Oroszország lépett ki és elindult — rablóhadjáratra. A többi — ha meri — követni fogja őt. S ismerve az európai összetartást, nem lehetetlen, hogy az „egyöntetű akció” céljaiból kiküldött expedíciók még egymás között is összemaradnak a mennyei birodalomban . . .

ültem az ágy mellé és megfogtam a hercegnő kezét:

— Baj van? — kérdeztem.

Kék szemeivel szelíden és mosolygóan nézett rám.

— Nincs semmi baj. Csak beszélgetni akarok magával mondta, és a keze a kezemet megszorította.

— Nagyon hallgatott, majd sóhajtott:

— Beteg az én szegény uram? Nem csudálnám, ha beteggé tettem volna. Oly ideges vagyok, hogy majd megőrülök néha. Segítsen doktor.

Az ágy mellett ültem és félig lehunyt szemmel néztem a hercegnőt. Bizony szép volt. A keze a kezemben és a kék szeme a hogy a szemembe mélyedt, mindig-mindig setétebb lett. Egyszerre fekete lett, mint a tinta. Ontudatlanul mondtam:

— Kis láza van. Jó lesz, ha bevesz valamit.

Felálltam, felnyitottam az ablakot és megtörültem verejtékező homlokom. Odakünn langyos mélabus szeptemberi éjszaka. A kastély előtt a jegenye fenyők mereven őrködtek, a folyó, mint ezüst sáv huzódott meg a fekete fák árnyékában. Az árnyékból most valaki megszólalt: „Doktor, vigyázzon a fiamra, szegényre!” Az öreg exczellenciás ur lépett ki a fenyők alól és aranygombos pálczájára támaszkodva, nyugodtan, lassan haladt a hid

A mai eseményekről a következő táviratok szólnak:

Általános fölkelés Kínában.

London, július 18.

A *Daily Express*-nek jelentik Tiencinből 15-iki kelettel, hogy a nemzetközi csapatok halottjainak és sebesülteinek száma e hó 14-én 460 volt. Ugyanennek a lapnak sanghaji levelezője azt jelenti tegnapi kelettel, hogy kínai forrásból arról értesült, hogy Tuan herceg egyik rendeletében határidőt tűzött ki az általános fölkelésre. A tudósító hozzát teszi, hogy a sanghaji kínaiak nyíltan kijelentik, hogy ha az idegen csapatok ott partra szállnak, rájuk lönek.

Vérengző boxerek.

London, július 18.

A *Daily Mail* jelenti Sanghaiból tegnapi kelettel: Ideérkezett jelentések szerint e hó 9-én Tajuanban, Sanszi tartomány fővárosában 40 idegent és 100 kínai keresztényt fölkoncoltak. Sanghai környékén 1000 jól felfegyverzett kínai van. Az idegenellenes mozgalom gyorsan terjed Közép- és Dél-Kínában. — A *Daily Mail* sanghaji tueósítója arról értesül, hogy Csing herceg és más idegenbarátok azt ajánlották Robert Hartnak, hogy áruhában szökjék meg, a mit nagyon könnyen tehet meg, mert folyékonyan beszél kínai nyelven. Hart azonban nem akart egyedül szökní és az idegeneket cserben hagyni. Hart két ízben és pedig legutóbb e hó 5-én levélben megkérte Tuan herceget, hogy kimélje meg az idegenek életét, de nem kapott választ. E hó 6-án állítólag őt is megölték.

Li Hung Csang közbenjárása.

London, július 18.

A *Daily Telegraph* jelenti, hogy Li-Hung-Csang a konzulokkal való beszélgetés során aggodalmát fejezte ki a pekingi idegen követek sorsa felől és azt mondta, hogy Salisbury lordtól és Delcassé francia külügyminisztertől hasonló tartalmu levelet kapott, a melyben felszólítják őt a követek megvédésére és arra az esetre, na a követeket megölnék, halálbüntetéssel fenyegetik a felelős kínai hivatalnokokat. Li-Hung-Csang ezeket a leveleket elküldte az özvegy császárnénak és azt hiszi, hogy a császárné sokat tett a követek megmentése érdekében.

felé. Atment a hidon eltűnt a fák alatt. Valóban ő volt-e?

Betettem az ablakot.

— Alud'on, kegyelmes asszony. Majd holnap megvizsgálom alaposan.

A hercegnő a fal felé fordulva, nem szólt semmit, csak a keze rezgett meg a takaró felett Kisiettem a szobából. Az öreg exczellenciás asszony várt odakünn.

— Hogy van? — kérdé nagyon izgatott hangon.

— Már jobban, feleltem. Jó éjszakát.

Az országuttra érve ismét kacagtam. A vén inas, a ki a lámpással előttem lépkedett, ijedten nézegetett vissza. Azt gondoltam magamban, hogy én csak szegény falusi doktor vagyok, de lehetek-e azért hercegasszony játékszere? A csendet nagyon szeretem, meg a gondokám bus hangját. Egyebet semmit. A hercegasszony az urával másnap elutazott. A kastélyban azóta csend van. Az öreg grófné napjait imádkozással és levél írással tölti el.

elértük a doktor házáat. Biz az kicsi volt, de mégis szebb a többi paraszt házaknál. Ott-honos, zindelyfedelű. — A nyitott konyhajtóból pattogó tűz világított ki, a tornáczon fülét hegyezve, jókedvűen ült egy veresszőrű kutya.

— Az öreg gróf ajándékozta nekem ezt a házaat. Lépj be! — mondta a doktor.

A manduriai lázadás ellen.

Pétervár, július 18.

A kínai követ kijelentette az orosz kormány előtt, hogy a manduriai eseményekkel a pekingi kormány nem ért egyet. A követ megígérte, hogy kormányának komoly előterjesztéseket fog tenni és figyelmeztetni fogja, hogy milyen súlyos következményei lesznek majd annak, ha Manduriban nem szűnik meg az ellenségeskedés.

Idegenek menekülése.

Khabarovszk, július 18.

Az Alekszej gözös 300 asszonyt és gyermeket hozott ide Kharbinből. Mindannyian vasuti alkalmazottak családjaihoz tartoznak. Kharbin-től 40 versztnyire gyülekeznek a kínai népfölkelők. A hajóról látni a táborát és a sátrakat. Az ottani faraktarak sértetlenek, a folyó szabad.

Hír a követségekről.

Brüsszel, július 18.

A külügyminiszter a pekingi követség első titkárától, Cartier-től a következő tegnap feladott táviratot kapta Sanghaiból: Cseng taotáj a santungi kormányzótól a következő távirati jelentést kapta: Egy futár, a ki július 9-én ment el Pekingből, azt jelenti, hogy a követségek még jól tartják magukat.

Kínai diplomaták békét akarnak.

Washington, július 18.

Az a jelentés, a melyet a washingtoni kínai követ a londoni kínai követtől kapott s a mely szerint a követek még élnek, kínai nap-tár szerint július 13-án vagyis európai időszámítás szerint július 9-én kelt. Az üzenet különben arra is kéri a hatalmakat, hogy ne pusztítsák el Tiencint, mert ennek súlyos következményei volnának az Európa és Kína között való kereskedelemre. A jelentést a naukingi és vucsungi alkirály és Seng vasutigazgató is aláírta. A londoni követ távirata jul. 16-án kelt.

London, július 18.

Az idevaló kínai követ körülbelül ugyanolyan tartalmu táviratot adott át a külügyi hivatalnak, mint a melyet Vutingfang követ kapott.

Kína hadat üzent Oroszországnak.

Szent-Pétervár, július 18.

Kína Oroszországnak kétségkívül hadat üzent s a beláthatatlan kimenetelű háboru már megkezdődött. Most már kétségtelen, hogy Oroszország északról előre nyomult Peking ellen. Az oroszok erős fegyverkezése arra vall, hogy nagyszabásu hadiműveletre készülnek. Erre a célra kitűnő eszközül szolgálnak a szibériai vasutak. Tegnapelőtt 56 tiszt hagyta el Moszkvát a szibériai gyorsvonattal, tegnap pedig 94 katon orvos kapott parancsot az elindulásra.

Megtámadott német postagözös.

Berlin, július 18.

Amint a Sachsen nevű német postagözös a kínai part mellett elhaladt, a kínaiak rálőttek az erődökből. Valószínűleg azt hitték, hogy a hajó európai csapatokat szállít. A hajó csak gyorsaságának köszönhetette elmenekülését.

Merénylet az angol konzul ellen.

London, július 18.

Beirből telegrafálják: Bac Master angol konzul ellen merényletet követtek el. Egy ember törzsűrást ejtett a nyakán. A konzul sebe életveszélyes, a merénylőt elfogták.

SZINHÁZ ÉS IRODALOM.

A színház műsora:

Csütörtök: Napoleon öcsém, bohózat. Szendrey Mihály felléptével.
Péntek: Szünet.
Szombat: Pajkos diákok, operette. Egyetlen leány, vigjáték.

* **Napoleon öcsém.** Leszkay András igazgató, a nyári színházban olyan darabokat adati elő, melyek vidám derűtséget kelteve, kellemes szórakozást nyújtanak. A csütörtöki előadás, midőn a *Napoleon öcsém* kerül színre, ezt a célt különösen szolgálja. A sikernek egyik igen erős biztosítéka, hogy a czimszerepet Szendrey Mihály játssza, ki nemcsak a kassai közönség, de a szerzők különös megalégedését is kiérdemelte ez alakításával. A többi szereplő közül régiek Harmath Józsa, Gáthy, Andorfi, Mezey, Bács, Andorfiné, Tolmainé, újak pedig Turcsányi Oiga, László és Szadai.

* **Eltűnt a direktor.** Nagyszentmiklósról írják, hogy az ottani közönség az idén színházlátogatás nélkül maradt, a mit Szalkay Lajosnak köszönhet. Szalkay ugyanis még a becskerek-i szezon ideje alatt megjelent a szentmiklósi főszolgabíróháza és engedélyt kért arra, hogy július 1-én társulatával megkezdhesse előadásait. Az engedélyt az általa kitűzött időtartamra megkapván — re bene gesta — eltávozott. A főszolgabíróháza azóta több kérvény érkezett különböző színigazgatóktól, amelyben engedélyt kértek a nyári idény alatt való játszásra. A főszolgabíróháza azonban kénytelen volt őket elutasítani azzal, hogy az engedély már Szalkaynak kiadatott. A ki azonban sem a kitűzött időre, sem azóta nem érkezett, az Szalkay direktor. De nemcsak hogy nem jött, de még arra sem érdemesítette N.Szt.-Miklós közönségét, hogy pár sorban tudatta volna azt, hogy nem megy N.Szt.-Miklóstra s így a többi pártolásra méltó igazgatók is esletek attól, hogy N.Szt.-Miklós elég jó színház látogató közönsége előtt játszassanak. Mint a Nagyszentmiklós értesül a főszolgabíró Szalkay eme nem épen helyes eljárásáért az országos színházi egyesületnél feljelentette.

— **Vízmedence a színpadon.** Leszkay igazgató most vízmedencét épít a nyári színház nagy színpadára. Megérkeztek Belgiumból hatalmas ládákból a vastag üvegek és forrasztó-olajok, melyekkel a *Sötét titok* látványos színműhöz szükséges vízmedencét megcsinálják. Tegnap óta serény munka folyik a színpad háttérén, míg elől az egész személyzet próbálja az új darabot.

A nagyváradi felirat

az aradi hatóságoknál.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 18.

Ma kapta meg *Aradmegye és Aradváros* törvényhatósága pártolás végett azt a hazafias határozatot, melyet Nagyvárad város hozott a bécsi hatóság kihívó támadásával szemben s melyet a kormánynak és az összes törvényhatóságoknak megküldenek.

Nagyvárad város — mint már említettük — az *Ofen-Pesth* czimzésű levelek ügyében feliratot intézett Széll Kálmán miniszterelnökhöz és belügyminiszterhez. A felirat utalva Bécs városnak a magyar nemzeti államot sértő és tagadó perfid határozatára, hangsúlyozza, hogy a törvényhatóság e felett *megbotránkozás*át fejezte ki, a nemesebb érzelmeire képtelen szellem megnyilatkozásának tartván a határozatot azok részéről, kikkel állami létünk egybe van kapcsolva, s mégis azt keresik, a mi a magyarnak fáj vagy azt, a mi Magyarországnak árt. Nagyvárad e méltatlan kötekedést a magyar helységnevekről alkotott törvény életbeléptetéseivel véli megrendszabályozhatónak. A törvény már két év előtt megalkottatott, annak végrehajtása azonban késik. E késelelem végrehaj-

tásából az állam ellenségei azt a következtetést vonják le, hogy a kormánynak nincs ereje és bátorsága azt végrehajtani. Eleven erejű, céltudatos magyar politika e vélekedést megszüntetné. Nagyvárad városa kéri a törvény mielőbbi végrehajtását, a mi a nemzeti érdekeknek hatalmas szolgálatot tenne.

Ez a felirat a következő kíséző szöveggel érkezett Aradra:

Kedves barátaink s atyánkfia!

A magyar nemzeti állam tagadása az a határozat, melyet Bécs város községtanácsa hozott, hálálul és viszonzásul azért, mert Magyarország megszerezte neki a szabadságot kimondván, hogy hivatalos irataiban és czimzéseiben a magyarországi helyek német nevet fogja használni, s nem a törvényesen megállapított magyar nevet.

A rutlelkűség ezen megnyilatkozásával szemben megvetésünket s megbotránkozásunkat fejeztük ki, mert tébolynak tartjuk azt az eljárást, midőn az állami közösségben s a monarchia sulypontját képező magyar állam nemzeti jellegét ily határozattal sérti és azt megtagadja. Magyarország iparkodott a Káinok-ban testvéreket keresni; nálunk meg volt éveken át a béketűrés, a monarchiára való tekintet, a politikai, társadalmi s nemzetközi tisztesség, de minden fáradozás hiába való volt, a sok áldozat csak nemzetközi gyűlöletet hozott.

Hazafiai kötelesség tehát, hogy órián legyünk, törvényes jogainkat megvédjük s ez csak úgy lehetséges, ha előbb a helységnevekről szóló törvény mielőbb életbelép, hogy az aknamunka ellen a magyar kormány energikusan felléphessen.

A nagym. m. k. miniszterelnök és belügyminiszter urakhoz ez iránt is intézett feliratunkat a midőn /- alatt tisztelettel megküldjük, atyafiságos szeretettel körünk titeket, a magyar alkotmány védbástyáit, hogy azt pártoljátok s hasonló szellemű felirattal annak teljesítését kérelmezzétek.

Nagyvárad város törvényhatósági bizottságának 1900. július 12-én s folytatva tartott üléséből

Nagyvárad város közönsége nevében:

Polgármester helyett:

Komlóssy József,
főjegyző.

A fékevesztett gyűlölettel szemben, mely a nemzetközi tisztesség ellenére a magyar székesfővárosnak eddig ismeretlen *Ofen-Pesth* német nevet adott, ez a felirat a magyar nemzet méltóságteljes önértetének gyönyörű megnyilatkozása.

Benne van a magyarnak erőteljes tiltakozása a merénylet ellen, benne van a komoly intelem, hogy már elérte a határt annak a népnek a vakmerősége, melynek mi szereztük meg a szabadságot de, ott van az alkotmányos bizalom is a kormány iránt, hogy eleven erejű, céltudatos politikával a magyar államnemzeti jellegét meg fogja tudni védeni, meg kell oltalmaznia.

Vádirat ez, mely gondolkozóba fogja ejteni a kormányt, hogy ne lépjen-e fel erőlyesen az osztrák belügyminiszternél a magyar állam jogainak védelmére. Vádirat, mely a magyar közszellemnek megmutatja azt, hogy hiábavaló az egyetértést fenntartani azokkal, kik a magyar nemzeti államot tagadásba veszik s megcsufolják.

Be fogja járni a körirat egész Magyarországot s fel fogja ranni leplezetlen őszinte hangjával a városok és megyék lelkiismeretét s mint a nemzet kiáltó kívánsága megy a kormány elé. Lehetetlen, hogy ez elzárkózzék a nemzet kívánságának teljesítése elől, s életbe ne lépesse a helységnevekről szóló törvényt, amikor is vége lesz a bécsi impertinenciának. Akkor ráírhatja a határszéli posta a német helységnevi levelekre, hogy: „Viasza! Ismeretlen.”

Egy japán ezredes

Kina helyzetéről.

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 18.

Tekintve azt a fontos szerepet, a melyet Japán, a mostani ázsiai bonyadalomban visel, érdekesnek tartjuk egy japán ezredesnek a kínai helyzetre vonatkozó nyilatkozatát ismertetni. Fudjy ezredest, a japán vezérkar tagját egy hírlapíró meginterwiewolta és küldetéséről a következőkben számol be:

Fudjy ezredes élénk, intelligens férfiú, a ki az első pillanatra inkább dél-európainak, pl. nápolyi embernek, semmint keletinek tűnik föl. Nemcsak típusából hiányzik a nemzeti vonás, hanem műveltsége is egészen nyugoti. A japán ezredes a kínai bonyadalomról így nyilatkozott:

— Attól tartok, hogy a katonai akció Kinában gyorsan fog bekövetkezni. Nem mondhatják, hogy: ime, a pekingi európaiak meghaltak, a művelt államok most már ugy sem támaszthatják föl a halottakat. Ezzel az ürügygel a háborút elodázni nem lehet, mert nemcsak Pekingben, hanem Kina más pontjain is vannak idegenek, a kiknek életét védelmezni kell.

Az sem kifogás, hogy az esős időszakban nem mehetnek Kinába. Saját tapasztalásomból tudom, mondja az ezredes, hogy az esőzés augusztus há második felében már nem képez akadályt. En tartózkodtam Pekingben és épen a legforróbb nyári évszakban. Három hétig éjjel-nappal szakadatlanul esett az eső. Ha ezeknél nagyobb akadályokat az európaiak nem akarnak bevárni, akkor az a földolgo, hogy az időt lelkiismeretesen használják föl, mert minden percnyi késedelem nagy veszteség. Fenyegtetnek részint a ragadós betegségek, másrészt pedig a guerilla csapatok, a melyek mindinkább növekednek.

A mi Tiencsin helyzetét illeti, az ezredes azt hiszi, hogy az ott álló összesített 20000 ember továbbra is a helyzet ura marad. Kina hadierőjéről szólva pedig óvakodjunk a túlzástól. Általában roppant féltelmesnek és nagy-nak vélik Kina hadseregét, én pedig — úgy-mond — emlékezem a japán-kínai háború eseményeire.

Az is csak mese, hogy a japán háború óta Kina olyan sokat haladt. Biztosan tudom, hogy azelőtt még több idegen tanító-tiszt működött hadseregekben, mint a vereség óta. Tengeri erő tekintetében pedig a birodalom most épen szegény, s bár rendeltek hajókat, nincs remény, hogy azok idejére elkészüljenek.

Mindeze et számbavéve az európaiaknak remélhetik, hogy ez a keleti bonyadalom rájuk nézve kedvezően fog végződni, de csakis akkor, ha időt nem vesztesítve, meanel előbb akcióba lépnek.

SPORT.

+ **Huszárok löversenye.** A nagyváradi debreczeni, kassai, szegedi, aradi, marosvásárhelyi és szamosújvári honvédhuszárok, továbbá a kis-szent-miklósi lovastüzérek ezidőszereint Bihardíószeg község környékén tartják nagy gyakorlataikat. A négy ezred tisztjei most közösen elhatározták, hogy e hó 19-én löversenyt fognak rendezni. A löversenynek mindenesetre nagy érdekességet fog kölcsönözni, hogy akkor Bihardíószegen lesz József főhercegen s a versenyen is jelen lesz. Ott lesz a főhercegen kívül Bolla Kálmán főparancsnoksági adalatus és Klobnesár Vilmos a honvédhuszárság főfelügyelője is. A verseny délután 2 óra 20 perczkor fog kezdődni.

El Párisba!

Az Aradi Közlöny számára írta:
Colomanus.

I.

A lyceum nagy csarnokában 1879. év június havában kiadták nekünk az érettségi bizonyítványt. Hatalmas jelenet volt az. Azt az érzelmet, mely akkor átjárta szívünk et, hiába is próbálnám megírni. És mikor vegyes érzelmek között elhagytuk a lyceumot, gyermekreményeink és keserőségeink tanyáját, az akkor még gondozatlan játék-téren összegyűltünk hárman, kiket az igaz barátság fűzött össze és ott rögtönöztük azt a szép jelenetet, mely *Tell* Vilmos drámában annyira megragadta ifju, hevülő lelkünket. Kezet-kézbe téve megfogadtuk, hogy bárhova is vigyen a sors bennünket, a barátság érzetét hiven megőrizzük és minden tiz évben felkeressük egymást egy előzetesen megállapítandó helyen. Találkozásul kijelöltük *Páris* és az időt 1890. július elsejére tűztük ki. Találkozási hely déli 12 óra a *Notre-Dame* templom terén.

Az idő eljárt. Mi hárman felkerültünk az egyetemre. Én a jogi pályára vettem magam, a másik ket ő orvosnak készült. Az első évet együtt töltöttük. A következő évben már elváltunk — örökre. Rövid öt év után már önállóak lettünk. Én itt ragadtam Aradon, ügyvédi irodát nyitottam. A másik Bécsben keresett orvos lett; a harmadik, miut ezredorvos beállott a hollandiai hadseregbe és Indiába került.

A megállapított tizedik évben nagy és mélyre ható változás állott be mindhármunknál. Én megnősültem; a bécsi orvos ugyanabba a bajba esett; a harmadik esete szomorú: ez Indiában megkapta a sárga lázt és néhány heti kínlődés után jobblétre szenderült.

1890. július 1-én a fogadalomhoz hiven feleségestül ott áltam a *Notre-Dame* templom terén.

Körül néztem, hogy hol bukkan fel az én kedves barátom. És abban a perczen, amikor megkondukt fenn a toronyban az öreg harang, messziről int kalapjával az én édes *Zsiga* barátom, ki feleségével érkezett a találkara.

Ne kérdezze tőlem senki, hogy mit érezünk a viszontlátás ez első pillanatában. Még nem ismertük egymás feleségét, nem is mutatkoztunk be nekik, hanem megöleltük és megsókoltuk, mint édes testvéreket.

Az első teendőnk az volt, hogy bementünk a *Notre-Dame* hatalmas templomába, letérdepeltünk az oltár előtt és csendes imát rebegtünk a messzi indiában elhalt édes jó barátunk lelkiüdvéért.

Tiz álló napig maradtunk Párisban; együtt bejártuk a város összes nevezetességeit, Versailles stbit. Mily boldogság! Az asszonyok megszerették egymást és bizony-bizony nagyon keserves volt az elválás. A Bois des Boulogneban bucsuztunk el egymástól és most már négyen újra fogadalmat tettünk, hogy 1900. július havában újra találkozunk. Akkor még nem tudtuk, hogy akkorára Párisban világkiállítás lesz.

A mult héten hozta a posta Bécsből a levelet és abban az állott, hogy: *Emlékezzünk a fogadalomra!* A viszontlátás július 24-én déli 12 órája, de már nem a *Notre-Dame* terén! Ma már az idealizmusból sokat engedünk.

Kényelmesebbek, öregebbek lettünk. Ugy állapodtunk meg, hogy a *Marguerit*-nél a Boulevard des Capucines-en találkozunk, ahol a legkitünőbb francia konyha van és a déjeuner

közben emlékezzünk meg a régiekről finom Sablis-bor mellett.

Ez tehát a mostani párisi utunk rugója — és ha a tisztelt szerkesztő ur. szívesen fogadja, utunkról, a kiállításról időnként egy-egy levélben értesíteni fogom.

Egyelőre az előkészületekkel vagyunk elfoglalva. — Az utazási vállalatok prospektusai halomszámra fekszenek íróasztalomon és valóban nagy studium kell hozzá, hogy belőlük kiokosodjék az ember. Az asszony pedig már megkezdte bucsulátogatásait és persuadálja barátait, hogy jöjjenek ki Párisba. Azzal csalogatja, hogy ő vezeti majd őket mindenhol. Ő tudja legjobban, hogy hol csinálják a legszebb kalapokat, hol kapni a legfinomabb keztyűket, apró divatcikkeket, hajfestő porokat és a Louvreban ő fogja megmutatni azt az osztályt, ahol a világ legdiszesebb juponjait lehet venni.

És higye el kedves szerkesztő ur, hogy sem a Tuillériák palotája, sem a Bastille-tér, sem a Place de la Concorde, melyen a guillotin rémségesen működött, sem a Louvre összes kincse, nem bir reájuk oly vonzerővel, mint az Avenue de l'opera kicsiny kis boltja, melyben a párisi világhölgyek hajfestő szereiket beszerezik.

A rábeszélés hatott és most már egy előkelő kereskedő kedves feleségével, egy ügyvéd kartársam, bájos nejevel nagyban készülünk az utra. Az utirány: Budapest, Bécs, München, Strassburg, Avricourt, Páris.

Az utazásnak vannak egy néhány nehéz feltételei, melyeket az asszony következőkép adott tudtomra:

— Megjegyzem — mondá pakkolás közben — hogy nem tőröm az uton a hölgyekkel való barátkozást és Párisban nem mégy el oldalam mellől, a Quartière latin mulató helyein nem fogsz helyismereteket szerezni és a Café Americain boulevard-hölgyeivel a kacsintás ki van zárva.

Azért tisztelettel kérem szerkesztő urat, méltóztassék hozzám egy pár sort intézni, melyben felkér, hogy mindarról, ami a párisi életre vonatkozik, tudósítani sziveskedjem, mert a *közérdek* szempontjából talán sikerülni fog a feltételeken valamit tágítani.

Holnap indulunk. Higye el, kedves szerkesztő ur, nagyon szívesen kelek erre az utra; bár nem könnyű itt hagyni ezt a várost, mely annyi szórakoztató, mulattató dolgokban bővelkedik. Itt van például a Baross-parki üdülés, a nyári színház különböző attrakcióival, a torony alatti bélyegcsonkítás ügy, a városi közgyűlés faátvételi komédiája, az új Nemess-féle takarékpénztár siralmas vajudása és még sok különlegesség.

Azért hát En avant! Szinte érzem már, hogy szédítő benyomások fogják feldulni keblemet; előre sejtem, hogy én, ki Páris majdnem minden nevezetesebb helyét ösmerem, úgy fogok a kiállítás hatalmas térségein bámulni, mint az az idegen, ki a Marosparton sétálva, meglátja a nyári színháznak csufolt granáriumot De büszkén fogom odakint emlegetni, hogy magyar vagyok, mert most Párisban nagyon jó a mi hírünk. Ott azt hiszik rólunk, mert a mi pavillonunk lett először kész hogy nagyon pontos és lelkiismeretes nép vagyunk, hogy egyebet sem teszünk, mint a kötelességünket. Otthon ugyan nem henczegtünk ezzel, de hát azért van Párisban kiállítás, hogy e tekintetben is port hintünk a világ szemébe.

Fel tehát Párisba! Az új világba. A huszadik század hatalmas megnyitó ünnepére.

Börtönre ítélt „medikus.“

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 18.

Giczy Kálmán, egy igen előkelő származásu fiatal ember szédelgései foglalkoztatták ma a kir. ítélőtábla szüneti tanácsát. *Giczy* előkelő származását arra használta fel, hogy orvosnövendéknek adva ki magát, a könnyelműségeire szükséges pénzt sikkasztás, csalás vagy hamisítással is előteremtse.

Három évvel ezelőtt beállított *Gregor* Lajos budapesti főpinczérhez a Lippert-féle vendéglőbe azzal a mesével, hogy felöltőjét a benne lévő pénztárczával együtt ellopták és 5 forintot kért kölcsön. Biztosítékul deponált a főpinczérnél egy 255 frt 50 krról szóló postatakarékpénztári könyvecskét, melyet állítólag egy altábornagy nagybátyjától kapott vizsgadíjra. Másnap, harmadnap, ujjabb kölcsönököt vett fel a pinczértől s mikor már 35 frtjával tartozott neki, többé feléje se nézett.

Gregornak gyanus volt a dolog, és elment a postatakarékpénztárba, a hol megtudta, hogy a könyv hamisított. Mindössze egy korona betét volt rajta, a többit *Giczy* hamisította hozzá.

Ezt a közokirathamisítást 1898. április 2-án tárgyalta már a törvényszék. Ez alkalommal a furfangosan védekező medikus azzal állott elő, hogy a hamisított betéti könyvecskét *Gál* Tibor nevű uriembertől kapta. Közel két évig kutatta a rendőrség *Gál* Tibor kilétét, lakását, de eredménytelenül. *Giczy* védekezési módszere arra szolgált, hogy ügyének elintézését hátráltassa.

Egy másik esete a következő: *Zalai* Pál pinczérnek elmesélte, hogy ő, mint az Egyetemi kör tagja, rendkívül olcsó áron tud színházjegyet szerezni. *Zalai* meg is bizta a jegyhozatalal, de azután többé se pénztét, se *Giczy*t nem látta.

Horánszky Ferenczet nagybobszabásu pénzügyi művelettel csalta lépre. Osztrák hitelrészvényeket ígért neki rendkívül jutányos áron. Azt állította, hogy egy özvegy asszony akar részvényein tul adni. *Horánszky* átadott 160 forintot *Giczy*nek, aki ezután ismét eltűnt.

Zseniális manipulációja volt az, a mikor *Király* Kálmántól ellopott egy postautalványt a annak értékét felvette a főpostán. A postatiszt, miután az utalvány elvesztése be volt jelentve, csakis az igazolt tulajdonosnak fizethette ki. *Giczy* akkor állított oda, mikor a fönti *Horánszky* Ferencz is ott volt a főpostán. A postatiszt igazolásra szólította fel, mire ő rámutatott *Horánszky*ra:

— Ez az ur majd igazolni fog.

A postatiszt csak annyit kérdezett *Horánszky*tól:

— Ismeri ön ezt az urat?

Az igenlő válasz után kifizette az utalvány értékét, a melyet midőn a csalás kiderült, *Horánszky*nak kellett visszafizetni, mert ő igazolta *Giczy*t.

Van még a „medikus“-nak számos ilyen esete. A törvényszéknél mindent tagadott, de a tömérdek terhelő körülményre, többrendbeli csalás, sikkasztás, közokirathamisítás büntetel miatt a törvényszék s havi börtönre ítélte *Giczy* Kálmánt. A kir. ítélőtábla, *Tolnay* bíró előadása alapján, ma az ügyet a törvényszékhez visszaküldte, az iratok kiegészítése céljából.

Dragonyos főhadnagyból országosan körözött fegyencz.

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, július 18.

Néhány nappal ezelőtt megírtuk, hogy *Gasparidesz* Viktor volt dragonyos főhadnagyt milyen körülmények között tartóztatták le az arad-brassói vonalon.

Akkor az egyik kolozsvári lap, mert nem tudott az esetről semmit, igyekezett megcáfolni *Gasparidesz* letartóztatását, ami annál érdekesebb dolog volt, mert ez az elzúllott fegyencz egyszersmindenkorra ki van tiltva az országból, ahová akkor ismét bemerészkedett.

Gasparidesz Viktorról, a börtönök egykori hirhedt lakójáról most újabb értesülések jöttek, amelyek csak megerősítik azon hirnek az igazságát, hogy a fegyházviselt, volt dragonyos főhadnagyt a szegedi csillagbörtön egyik tisztviselőjének az ébersége folytán az apahidi állomáson letartóztatták és illetőségi helyére: Csernoviczba tolonczolták.

Gasparidesz Viktor, aki olyan fokozatosan súlyodt a bűn lejtőjén, mint előre sejteni lehetett, otthon sem barátkozott meg a becsületes étellel.

Erre vall legalább az a hivatalos jelentés, amely a csernoviczi államügyésztől ma érkezett Szegedre a csillagbörtön igazgatóságához.

Ez a hivatalos irás elmondja, hogy *Gasparidesz* Viktor ismét büncselekményt követett el és alighogy tolonczutjáról hazatért, rögtön újra összeütközésbe jött a törvénnyel. A csernoviczi államügyész most az iránt kereste meg a börtönigazgatóságot, hogy küldjék el azokat a hivatalos irásokat, melyek *Gasparidesz* előéletéről és a börtönben töltött büntetésidőjéről adatokat tartalmaznak.

Ezeket az aktákat azért kéri Csernoviczba mert *Gasparidesz* nem akarja elismerni, hogy hányszor és hol volt büntetve.

Csak egy büncselekményét ismerte be. Azt az egyet, amelyért a csillagbörtönben ült. Ez megint baklövés volt tőle, mert onnan bizony alapos személyleírás tudnak róla adni, amelyben az sem utolsó pont, hogy *Gasparidesz* már két ízben volt a fegyház lakója.

Ugy látszik, hogy *Gasparidesz*, aki a *rahok királyának* nevezte magát, most egyidőre mégis csak kénytelen lesz az illetőségi helyén maradni, ahol nemsokára tárgyalásra kerül legújabb bűnügye, melynek kapcsán a hirhedt fegyencz ismét beszéltet magáról.

Aki pedig ezek után is kételkedik *Gasparidesz* Viktor bűnregényében, az olvassa el a csernoviczi államügyész iratát, amelyben még az ezred is meg van nevezve, melynél *Gasparidesz* valamikor főhadnagyskodott.

HIREK.

Föl az uszályljal!

— A legújabb bacillus-telep. —

Hölgyeim és uraim! Az az pardon, csak hölgyeim! Föl az uszályljal! Igenis föl! Sőt még annál si föllebb!

Hölgyeim, ez nem valami perverz óhajlás. Ez a legjámorabb kívánság és mátol kezdve olyan szállóige lesz utczákon, tereken és mindenütt, akár csak a köszöntés!

— Kisz'ti hand, van szerencsém.

Ennek a kérdéses uszálynak a nyitja ott keresendő... de különben azt önök jobban tudják, hogy hol keresendő. En csak arra akarom a figyelmet felhívni, ha talán még nem tudnának róla, hogy legutóbb egy orvosi kongresszus tekintélyei az uszály ellen fordultak, a melyről kimondták, hogy veszedelmes gyűjtő organuma *mindensféle ve-*

szedelmes bacillusoknak. Ennek a szakvéleménynek köszönhető bizonyára, hogy egy *bécsi képviselőtestület* olyan határozatot hozott, a melyet a legszélesebb körökben is jó volna tudomásul venni. A *neubau* kerületi tanács ugyanis elhatározta, hogy a VII. kerület nyilvános kertjeiben és sétaterein táblákat helyez el, amelyekben felszólítják a hölgyeket, hogy uszályukat fölemelve vigyék.

Igy szól a hir. S miután mi még messze vagyunk attól, hogy a nyugotnak bámulatos találékony civilizációjával lépést tarthassunk, az pedig pláne a jövő zenéje, hogy a mi közkereteinkben is hasonló szövegű intő-táblákat állítsanak fel, azért elmulaszthatlan kötelességemnek tartom hölgyeim: hogy az önök drága egészségére való tekintettel — habár mulandó nyomtatásban is — idehelyezzem az első intő-táblát:

Kéretik az uszályját felemelni!
A rendőrség.

Es amint itt magam előtt látom a világ legkedvesebb rendőri intézkedését, élvezettel gondolom el, hogy ez a kis törvény, melynek a legjobb akaratlan sem lehet a leksz-Heintze nevet adni, — mennyire át fogja alakítani a mi társadalmi szokásainkat.

De talán nem csalódom, ha azt is elképzelem, hogy ezek után nem marad más hátra, mint törvényt hozni arra, hogy milyen hosszú, illetőleg rövid lehet az uszály.

Ha netalán ennek az ideje is elkövetkeznék, a következőket bátorodom indítványozni a tisztelt honatyáknak:

1. Leányok a születéstől — tíz hónapig pályában tartoznak megjelenni.

2. Leányok 1 évtől 15 évig bármilyen hosszúságú ruhát viselhetnek. (Indok: mert a szülői felügyelet ügyel a bacillusokra).

3. Leányok 15 évtől — 19-ig térdig érő ruhát viselnek. (Indok: mert... mert mivel ő, mert mivel ő öntve ólomból vala.)

4. Asszonyok 19 évtől 35 évig (esetleg, ha jó kondícióban van, tovább), ballet-szoknyát tartoznak viselni. (Indok: mert ez a bacillusok legveszedelmesebb ideje).

5. Asszonyok 35 évtől feljebb a 2 pont szabályai alá kerülnek. (Indok: mert... „ahol nincs, ott ne keress, azt mondja a szekeres“... bacillust.

De felhagyok ezzel az ábrándozással, mert elég melegeget ad a kánikula.

Oh, azok a bacillusok!

— **Stauber József**, lapunk felelős szerkesztője, hosszabb nyári tartózkodásra elutazott Aradról. Távollétében az *Aradi Közlöny* szerkesztéséért **Vass Géza** helyettes szerkesztő a felelős.

— **Erzsébet főhercegnő**, mint tüzoltó. *Gmundenből* sürgönyzik, hogy *Traunkirchenben* ma *Weyermaier* esztergályos műhelyében tűz ütött ki, melynél *Erzsébet* főhercegnő is megjelent az első segélyadók között és tevékeny részt vett az oltási munkálatokban, míg a tüzoltóság megérkezett.

— **A polgármester uton.** *Salacz Gyula* Arad város polgármestere ma Budapestre utazott. A fővárosban egy napig tartózkodik.

— **Trayter Andor dr. meghalt.** Ma délután megdöbentő hir futotta be a várost. Akik hallották, hihetetlennek tartották, de egyre határozottabb formában terjedt el minden körben, hogy *Trayter* Andor dr. az aradmegyei közkórház fiatal másodorvosa szívszélhűdésben meghalt. Annál megdöbentőbb volt a hir, mert az általánosan tisztelt és szeretett tehetséges orvosról, aki előzőleg nagy betegségen

ment keresztül, tudták, hogy teljeseen kigyógyult már. *Trayter* Andor dr. pár nap előtt erősen meghűlt és torokgyulladásban szenvedett. Kezelő orvosa *Löwinger* Miksa dr. megvizsgálva a beteget, oda nyilatkozott, hogy a toroka annyira meg van dagadva, hogy ily nagy daganat itkaság számba megy. Mindazonáltal semmi komolyabb bajt, nem tulajdonítottak e betegségnek; nagyobb foku hűlés volt az egész mely rövid idő alatt elmúlik. Kezelő orvosai ugyan régebben úgy nyilatkoztak, hogy a hűlés a beteg szívére nagyobb befolyással van. Mindennek daczára mostani gyöngékedésének semmi komolyabb komplikációjára nem számítottak. *Trayter* dr. daczára rosszul lettének ma reggel is szokott pontossággal végezte teendőit, a közkórházban. Délben a kórházban lévő lakásában megebédelt és délután kollégájával *Tabakovits* János dr. ral, aki meglátogatta, jókedvűen társalgott. Fél 4 órakor *Tabakovits* eltávozott, de még az utcára sem ért, mikor *Trayter* neje utána sietett s visszahívta azzal, hogy férje hirtelen rosszul lett. *Trayter* a visszatérő orvos eszméletlen állapotban találta. A gyorsan alkalmazott segély semmit sem használt s hiába jelentek meg ágyánál *Löwinger* Miksa dr., *Brück* Gyula dr., *Singer* János dr., *Keppich* Jakab dr. és *Fényes* Samu dr. orvosok. Fél 6 órára, anélkül, hogy eszmélete visszatért volna *Trayter* kiszenvedett. Mint az orvosok megállapították, a hirtelen halált *agyvérzés okozta szívszélhűdés* idézte elő. A korán elhunyt, alig 32 éves orvos, az aradi gimnáziumban végezte középiskolai tanulmányait; 1889-ben szerezte meg orvosi diplomáját a bécsi egyetemen. Ezután a „Wiener Allgemeine Krankenhaus“-ban működött, mint alorvos, majd pedig vissza került Aradra. Itt hét év óta buzgólkodott a megyei közkórház szolgálatában általános megelégedésre. Erdemei elismeréséül, most hogy *Löwinger* Miksa dr. főorvossá neveztetett ki, ő lépett volna elő a helyébe. Ezt azonban megakadályozta a halál. Elhunytát fiatal neje, szül. *Sugár* Jolán urnőn, kívül, ki rövid, boldog együttlét után jutott özvegyiségre, kislfia, kiterjedt rokonság, orvos kartársai és számos jóbarátja gyászolja. A családon kívül haláláról az *Aradi Orvos Egyesület* és az *Aradi Athletikai Klub*, mely utóbbinak klub-orvosa volt, adnak ki gyászjelentést.

— **Az aradi pályaudvar kiépítése.** A magy. kir. állam vasutak aradi osztálymérnöksége az aradi pályaudvar átalakítási tervzetével elkészült s azt a városnak is megküldte.

— **A város művész-növendékei.** *Aradvárossa*, mint ismeretes, Münchenben egy festő-növendéket tanított. *Piller* Frigyes az, kiről minden évben sok dicséretet hallani. Még fokozottabb a dicséret a fiatal művész tanárai részéről az idén. Nagy elismeréssel nyilatkoznak tehetségéről s szorgalmáról s hasonlóképen ír róla a müncheni magyar egyesület is, mely a város kérelmére felügyel *Pillerre*. A fiatal ember legutóbb *Luitpold* bajor uralkodó herceget festette le s a herceg melegen megdicsérte a képért. A város havonta 30 forintot küld *Pillernek* ez az összeg azonban a teljes kiképzésére kevés. Erre való tekintettel, figyelmébe ajánljuk a tehetséges fiatal embert az *aradi* műpártolóknak. Méltó helyre fordítják jóakarukat, ha támogatják célja elérésében, akár pénzbeli, segéllyel, akár pedig olyan módon, hogy megrendelést tesznek nála. Ez ügyben a *főkapitány* vállalta el a közvetítést.

— **Affér egy ujságcikk miatt.** A minap megemlékeztünk arról az összekulombözésről, mely *Hollaky* Arthur udvarhelymegyei főispán és *Pály* Ede dr., a *Magyar Szó* felelős szerkesztője között támadt az említett lap egy cikke miatt, melyben becsmérőleg nyilatkoztak *Hegedűs*

Sándor kereskedelemügyi miniszter erdélyi látogatása alkalmából Hollaky főispánról. Előre látható volt, hogy e támadásnak lovagias folytatása lesz. A segédek ma találkoztak, hogy az ügy elintézését megbeszéljék. Hollaky segédei *Dániel Gábor* és *Chernel György* országgyűlési képviselők, Pályé pedig *Inczedy László* és *Haberfeld Marczel*. A szekundánsok kardpárbajban állapodtak meg, melyet a felek holnap vívnak meg.

— **Lemondott ügyvéd.** Az aradi ügyvédi kamara hözhírré teszi, hogy *Popovics Deseanu* Simon *kisjenői* ügyvédet, önkéntes lemondása következtében, az ügyvédek lajstromából kitörölte.

— **Pályázat több álásra.** A bosnyák herczogovinai országos kormány pénzügyi szolgálatában több rendbeli, X-ik fizetési osztályba sorozott, 2200 korona fizetéssel és 400 korona pótlékkal díjazott pénzügyi fogalmazó segédei és több, 1600 koronával díjazott pénzügyi fogalmazó gyakornoki állás kerül betöltésre. Pályázatok a fenti kormányhoz nyújtandók be. Bővebb felvilágosításokat az aradi polgármesteri hivatal ad.

— **Ismét a Farkas Menyhért pénze.** Megírtuk, hogy egyik fővárosi ügyvéd bűnvádi följelentést adott be a királyi ügyészséghez, amelyben fölhívja a közbíró képviselőjét, hogy indítsa meg a nyomozást a följelentésben megnevezett F. földbirtokos és M. ügyvéd ellen, mert ezek annak idején büntársai voltak *Farkas Menyhértnek* és ők rejtették el a még mai napig is hiányzó kétszáz ezer forintot. A budapesti királyi ügyészség ezt a följelentést most egyszerűen félretette, mert az ügy már elévült és ha a vád alapos is, még abban az esetben sem lehet többé a két terheltet bűnvádi uton felelősségre vonni.

— **Gyakorlat a pályaudvarban.** Közvetlenül a nagygyakorlatok előtt szokták megtartani katonáék az „Einwaggonierung“ gyakorlatát. Az aradi gyalogezred ma reggel végezte a pályaudvaron ezt a vasuti kocsihoz való beszállást. Az egész ezred *Wachsmann* ezredes vezénylete alatt teljes fejszereléssel hangos zeneszó mellett vonult ki, a hol rövid negyedóra alatt tartották meg a gyakorlatot. Adott kürtjelre egyszerre szálltak be a katonák a vasuti kocsihoz. A gyakorlat tizenöt percig tartott.

— **A Gotterhalte Párisban.** Azt jelenti a táviró, hogy a párisi világbajnoksági küzdelem alkalmával, mikor a zenkart figyelmeztették, hogy magyar indulóra zendítsen rá, mert egyik előkelő díjat magyar ember nyerte el: a zenekar a *Gotterhalte-t* húzta. Ám ezen sok csodálkozni való nincs, mert ha a bécsi községtanács *Ofen-Pesth-nek* czimezi Budapestet, miért akadjunk fel azon, hogy a francziák, a kedves, de annál tájékozatlanabb francziák a *Gotterhaltét* véljék magyar nemzeti indulónak?

— **Jegyzőjelöltek a miniszterhez.** Az arad megyei jegyzői és községi irnokok ma tartották meg Aradon a *Millennium* sörccsarnok külön termében értekezletüket, melyen a közigazgatási szaktanfolyam életleptetése előtt jegyzői vizsgára való bocsátásuk kérdéséről beszéltek meg. Az értekezleten tizenegy jegyzői irnok vett részt s miután a teendőket megvitatták, kérvényt szerkesztettek a belügyminiszterhez s ezt az alispán távollétében testületileg átadták *Sehill József* megyei főjegyzőnek. A főjegyző megígérte, hogy pártjukat fogja s minden lehető elkövet, hogy az érdekelt jegyzőjelöltek a szigorlatot ez évi augusztus hó 31-ike előtt letehessek.

— **A nagytrafikok beszüntetése.** Az utóbbi időben híre terjedt annak, hogy augusztus 1-től kezdve rendeletileg megszünteti a pénzügyminiszter a nagytőzsdéket, a honnan eddig a kistőzsdék szükségleteiket beszerezték s hogy ezentúl az árukiadást a kincstár házilag fogja kezelni. E híresztelések — mint az egyik budapesti könyvnyomatos jelenti — *alaptalanok*.

— **A zertészeti intézeti alapítvány.** A budapesti kereszeti tanintézetben *Aradváros* egy alapítványi helye megüresedett. Az intézet igazgatója ennek betöltésére most szólította fel a várost.

— **Kanyaró-járvány Gájban.** *Arad-Gáj* külvárosban, mint a kerületi orvos jelenti, a *kanyaró járvány* szerülleg lépett fel. A gyermekek e betegsége főképen az ovoda növendékei között terjed.

— **Tacoli márkát lefokozták.** A klerikális politikát hirdető *Reichspost* a napokban adta hírül — mint megírtuk — azt az affért, mely két huszártiszt között történt. Az egyik szereplő neve volt csak megemlítve, *Tacoli* márká hadnagyé, ki a 15. Ferencz Salvator nevét viselő huszárezred hadnagya. Erre a hírre vonatkozólag a *Reichspost* ma az ezredtől helyreigazító sorokat kapott, melyben kijelentik, hogy valótlan az a dolog, hogy *Tacoli* hadnagy kérdőre vonta az ezred egyik tisztjét, aki sértőleg nyilatkozott a királyi ház egyik tagjáról. Ez afférban *Tacoli* hadnagy volt a kihívó fél, de nem áll az az értesülés, hogy a katonai becsületbírósg úgy nyilatkozott volna, hogy hazug állítások a tisztet elégtételadásra képtelenné nem teszik. A nyilatkozatot *Henike* ezredes írta alá. Erre vonatkozólag a *Reichspost* azt írja, hogy az illető főhadnagy igenis tett oly nyilatkozatot a főhercegről. — Az említett lap katonai körökből atiratot kapott, melyben tudatják, hogy *Tacoli* márká nem lépett ki a hadseregből, hanem a tiszt karakter elvesztése miatt a hadnagyi kinevező okmányát megsemmisítették. — Ez nem „quietálás“-nak nevezendő, hanem „Cassirozás“-nak. *Tacoli* lefokozták és tartalékos dragonyossá tették. *Tacolinak* meg kellett volna verekednie a főhadnaggyal, de ő okul hozta fel, hogy mint vallásos keresztény, hitelveivel meggyezhetőnek találja a párbajt. Mint tartalékos dragonyos hat éven át minden esztendőben, mint közönséges katona fog berukkolni fegyvergyakorlatra.

— **Licitzálják a Krivány házait.** *Krivány* Jánosról írtak már vezércikket, tárczát, hírt jó és rossz vicceket; mondtak róla országgyűlési beszédeket, felköszöntöket, szóval *Krivány* az az ur, a ki mindenütt szerepelt már. Most ismét hivatalosan kinyomtaták a nevét, még pedig a *hirdetések* között. Az aradi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság kihirdette, hogy a *Krivány* János és neje *Purmann* Antónia tulajdonát képező két ház (a *Sárosi- és Batthyányi-utcák* sarkán e hó 31-én délután 3 órakor el fog árvereztetni).

— **Kitüntetett tanfériak.** A hivatalos lap mai száma közli, hogy a király *Pintér Elek*, a tatabányai kegyesrendi gymnasium igazgatójának, a tanügy terén szerzett érdemei elismeréséül, *Ferencz József*-rend lovagkeresztjét, *Újváry* Béla, a „*Néptanítók Lapja*“ szerkesztőjének pedig ugyancsak a tanügy terén szerzett érdemei elismeréséül, a királyi tanácsosi címet díjmentesen adományozta.

— **A föltámadt kánikula.** Azt hittük még néhány nap előtt, hogy mindennek van határa. No hát a mi kánikulánknak nincsen. Elkövetkezett már az az idő, mikor a higany felforr a hőmérőben és szétrepeszt az üveg csövet. A mult heti kinos hőség felrisszúlva támadt föl a néhány napi eső után s ma csakolyan elviselhetetlen teherrel fekszik az emberre, állatra, mint a mult héten. A thermométert senki sem nézi már, az emberek reménytelenül bandukolnak az utcákon s lemondóan törülgetik üstöküket. A levegő áll mozdulatlanul. A kóválygó és tánczot járó porszemek is megálltak benne és szép szürke fátyolt vontak a föld, meg az ég közé. Enyhület! Ez a nyelvújítás-korabeli szó liheg ki az izzadó emberiségéből, a mint kinosan vánszorog utcáról-utcára, szobából-szobába és nem talál enyhületet se fürdőben, se korcsmában. Nincsen ebben a kánikulában semmi vigasztaló. Hanem ha az elmélkedés a föld népének örömen, a mely hizik a látványon: hogyan duzzad a szőlőszem, szökik szarba a kukorica . . . De itt benn a városban,

itt legföljebb a naplementében gyönyörködhetik az ember, amikor hűvösebb levegő száll a világra.

— **A gainai leányvásár.** Az arad heggyvidéki turista egyesület gainai kirándulására következő meghívót bocsátotta ki: Gyönyörű és állandó idő kínálkozik Aradmegye legfenségesebb pontjának meglátogatására. Ne mulassza el senki, hogy a fellegek régióinak pormentes levegőjével, az istenek ez aetherével teleszivja tüdejét legalább egyszer egy évben; mert ez nem csak vérünket frissíti föl, hanem az őstermészet hatalmaival való legbizalmasabb társalgás közben ben lelkünkben új akaratot, szívünkben új lelkesedést és meglevő lelkesedésünknek madárszárnyakat nevel, úgy, hogy ez által keblünk az életet — bármilyen küzdelmesnek és meddőnek lássuk is ez különben — mindennél kedvesebbé, színeken pompázóvá, reményteljessé és üdévé varázsolja előttünk. Fel tehát! A havasi kürt bánatos danája emelje fel lelkünket az idealizmus magaslataira és tanítson meg élvezni küzdelmet és béketűrést a messze czélokért és ideális jövőért, melynek igénytelen harcosává avatott mindnyájunkat az isteni természet. Jelenjünk meg minél tömegesebben szombaton f. hó 21-én délután fél 12 órakor az aradi vasuti állomásnál, hogy fenséges bucsujárásá váljunk a zarándoklat. Különösen az A. H. T. E. tagjait kérjük, hogy az olcsó és semmiféle veszélylyel össze nem kötött utra annál is inkább jelenjenek meg tömegesebben, a mennyiben ezen kiránduláson fogjuk alaposabban megbeszélni egy Aradon létesítendő természetrajzi, néprajzi és turisztikai múzeumnak megállapítását. Legjobban teszi mindenki, hogyha csatlakozó szándékát *Kádas* Antal vasuti titkár hivatalában (Arad, Csanádi-palota II. em.) még az elindulás előtt bejelenti. Hétfőn d. e. 11 órára mindenki itthon lehet. Ejjelt a szabadban senkisésem fog tölteni. Az A. H. T. E. elnöksége.

— **Atzél Béla hagyatéka.** Ma lett jogerőssé a bírósági határozat, melylyel az elhunyt népszerű főúr *Atzél Béla* br. nagy hagyatéka a két fiának, a felhasználvezet padig az özvegyének jut. Az elhunyt után maradt vagyon 2.700.000 fortra vétetett föl, melynek fele ingatlan, közte egy budapesti diszkert, melynek csak a növényzeti ellátása évente ezrekbe került és egyik látványossága a *Hermina*-utnak.

— **Unnepély Mária Radnán.** Mint lapunknak jelentik, ritka fényességű ünnepségnak volt színhelye vasárnap a radnai kegytemplom. E napon mutatta be ugyanis *Hollóssy* Ferencz csanádgyházmegyei ujmisés, *Desseuffy* Aladár gróf családjánál nevelő, első miséjét *P. Amberger* Gyula kiérdemesült rendtartományi főnök, radnai gvardián kézvezetése mellett, több ferenczrendi szerzetes s pályatárs segédletével. Az alkalmi beszédet *Süle* János nagyszentmiklósi káplán mondotta. Délben gazdag lakomára gyűltek össze a vendégek a zárda nagy ebédlőjében, hol csakhamar megindultak a pohárköszöntők. Szólottak: *P. Amberger* gvardián, *Hollóssy* ujmisés, *Süle* káplán és mások. Az ünnepegy a késő esti órákban ért véget.

— **Egy uri leányka tragikus halála.** Nagy szerencsétlenség történt tegnap Budapesten. Egy általánosan ismert fővárosi orvosnak, *Hajniss* Gézának 12 éves kisleánya valahogy magára döntötte a spirituszos lámpát, a melytől ruhája lánggra lobbant. A szerencsétlen annyira összeégett, hogy daczára a rögtöni orvosi segítségnek ma kiszenvedett. A szerencsétlen leány holttestét kivitték egyenesen a kerepesi uti temető halottas házába, a honnan holnap délután temetik. Az orvos és családja iránt fővárosszerte általános a részvétel.

— **A színészről miatt.** Megírtuk minap, hogy egyik előkelő debreczeni család tagja, *Medve* Miklós joghallgató, öngyilkossági kísérletet követett el budapesti lakásán. Az ifju már jobban van, ámbar még nem vették ki fejéből a golyót s annak eltávolítását csak teljes felgyógyulása után hajtják végre. Az öngyilkossági kísérlet előzményeiről ma a következő érdekes részleteket jelentik: A fiatal jogász szerelmes volt a debreczeni szintársulat egyik csinos nőtagjába, de a család nem egyezett bele, hogy az ifju a leánynyal házasságra lépjen. Hozzá-

tartozói minden eszközt felhasználtak, hogy Medve Miklóst a leánytól elválasszák. A fiatal ember, kitől minden segínyt megvontak, már régebben nem érintkezett szüleivel. Azt tudták, hogy fiuk még most is hüen ragaszkodik a leányhoz s hogy naponként érintkezik vele. Rendőri beavatkozással akarták a leánytól eltávolítani. Két delektív napokig kereste a fiút, míg végre az öngyilkosság napján délután megtalálták, — sétált a leány társaságába. A két delektív az utcán letartóztatta s szüleinek lakására vitte. Ekkor heves jelenet volt közte és hozzátartozói között, minek az a szomorú vége lett, hogy a szerencsétlen fiatal ember magára lőtt.

— **A dob-utcai gyilkossághoz.** *Schlésinger* Márkus kántor-tanító, a ki tegnap délután a budapesti dob-utca 73. számú házban levő tejesarnokban elvált feleségét, született *Braun* Annát meggyilkolta és azután öngyilkossági kísérletet követett el, a Rókus-kórházban, *Recey* tanár osztályán fekszik. Ma reggel állapota kissé jobbra fordult, eszméletét visszanyerte. A gyilkos sebe igen súlyos, de, mint most kiderült, a kés a nyak ütőerét nem sértette meg. Ha valami komplikáció nem lép föl a gyilkos nem kerül el a földi igazságszolgáltatás sujtó kezét. Szerencsétlen áldozata, a felesége, még a törvényszéki orvostani intézet halottas kamrájában fekszik. A törvényszék orvosai valószínűleg holnap délelőtt boncolják föl. *Schlésinger* ma délelőtt hallgatta ki *Koródy* Béla segédfogalmazó, a ki a rendőrség részéről vezeti a vizsgálatot. A súlyosan megsebesült gyilkos csak keveset tudott beszélni, s nagyon hamar kimerült. Elmondotta, hogy május 2-án a felesége kidobta, mert nem tudott megférni vele. Sirva mondtotta el, hogy menyinyire szereti az asszonyt, a ki nem akarta meghallgatni. Végre az elkeseredés ragadta a végzetes lépésre, a melyre már napok óta készült.

— **Férjgyilkosság gyanúja alatt.** *Weigelsdorf*-ból jelentik, hogy ott ma letartóztatták *Fiala* Katalin hűtőajdonost, akit azzal vádolták, hogy férjét, *Fiala* Vince kosárfonót, megmérgezte. *Fiala* nemrég egy pohár vízben kis golyócskákat talált, melyekről neje azt állította, hogy az nem egyéb, mint borsszem. De most kiderült, hogy az erős méreggel volt átítatva, mely a szerencsétlen embert megölte. *Fiala* 26 éve nő. Az ok, mely nejét e borzalmas tett elkövetésére ösztönözte, nem ismeretes. A tanúk azt vallják, hogy *Fiala* többször nyilatkozott úgy, hogy férjét megfogja mérgezni.

— **A napernyő.** Meleg van, roppant meleg van és hogy menekülhessünk némileg előle, kimegyünk a közös természetbe, a Baross-parkba, mint azt egyik helyi jelesünk többször és oly meghatóan mondani szokta. Így tett ma egy szép barna szemű, fekete haja kisasszony is, ki eléggé jól találta magát a sétatéri illatos társak és fenyők árnyékában. El-elbámult a járó-kelőkön, majd felállt, sétálni kezdett és a szemét rávetette egy vele szembe jövő fiatal emberre, ki mosolyogva fogadta a szép szem tekintetét. Amde a költői pillanatot megzavarta a szépszemű kisasszony napernyője, mely a szép hölgy lábai alá esett, ki azt nagy zavarában el is törte. A nő elpirult, de abban a pillanatba oda ugrott a fiatal ember e szavakkal:

— Kérem, nagysád, adja ide az ernyőt, majd megigazítom.

— Óh nem, köszönöm — szabadkozott a nő. De végre engedett a fiatal ember kérésének, mert belátta, hogy törött ernyővel nem sétálhat. Adta tehát a fiatal embernek, ki a kioszkba ment, hol megreperálni szándékozott az ernyőt. A szépszemű kisasszony leült egy padra, hol be akarta várni az udvarias fiatal embert, de hasztalan töltött ott el mintegy két óra hosszat, mert az ernyőnek nyoma veszett. A rendőrségre ment, hogy feljelentse az illető urat, ki őt ennyire becsapta, de ép a városháza előtt találkozott ujjalag a fiatal emberrel és a megreperált ernyővel. A fiatal ember bocsánatot

kért, hogy ily sokáig megvárakoztatta és előadta, hogy kénytelen volt egy ernyőjavítóhoz menni, mivel ő nem igen ért az ilyen dolgok igazításához. A szép szemű hölgy meleg kézsorítással köszönte meg a fiatal ur udvariasságát és bucsuképen így szólt:

— Látja, édes barátom, ez alatt az idő alatt akár egy új napernyőt is vásárolhatott volna.

Erre a szellemes megjegyzésre azonban az udvarias fiatal ember visszavonhatatlanul eltűnt.

— **Küzelem az árvizért.** A *Sebes-Körös* meg a *Fekete-Körös* ármentesítő-társaságai szokatlanul dolgozókaptak össze. Nem azon, hogy kinek a nyakába zuduljon az árvíz, hanem hogy kié legyen, ki vegye hasznát. A *Sebes-Körös* vízből öntözni akart a *Fekete-Körös* vidéke is. Már-már úgy volt, hogy a csatorna, amiben a *Sebesnek* vizét a *Feketéig* akarták vezetni, megvalósul, amikor a *Sebes-Körös* alsóbb részeinek megriadt érdekeltsége futárt deputáció után szalajtott a kormányhoz, hogy ne engedje meg a víz elkölesönzését. Ne hagyja a földjeit a szárazságtól meddővé repedezni ne engedje a kutak nélkül, vízvezeték nélkül való falvak népét szomjan halni. A földmívelésügyi miniszter, m után ankétet is tartott mind a két társaság vezetőembereivel, egy osztott igazságot, hogy víz is marad a *Sebes-Körösben*, öntözni is fog mind a két folyó érdekeltsége. A kis víz tudniillik, amit a természet elég fősvényen másodpercenként 3/4 köbméterben szabott ki, ezután is a folyóban marad. Ami azonfelül van, pedig ez a rendes állapot, azonfelébe osztozik a *Fekete-Körösnek*, meg a *Sebes-Körösnek* a társasága. De ez is csak a közép- víz, azaz másodpercenként 10-2 köbméterig. Ha nagy víz van, vagy éppen áradás, akkor egyharmadrésznek a folyóban kell lehaladnia; a másik kétharmaddal megint felében szabad elárasztani, iszapoltatni a kétféle érdekeltség földjét. Így igazság van téve minden irányban, még a természetnek is marad némi jussa a *Sebes-Körös* medréhez.

— **A sikkasztó főhadnagy.** *Höhl Müller* Lipót, a sikkasztó budapesti tűzérőhadnagy ügyében a vizsgálat még egyre folyik. Még mindig nem tudták pontosan megállapítani, hogy mekkora a hűtlenül elkezdett összeg. A fölvetett jegyzőkönyvek így is már valóságos irathalmazt képeznek és a könyvek visszamenő revidálása még távolról sincsen befejezve. A sikkasztás dolgában az egyetlen érdekes fordulat az, hogy a főhadnagy *Schultz* nevű tisztiszolgáját, akit *Höhl Müller* büneért tudvalevőleg szintén fogásra ítélték, ma az ezredparancsnok rendeletéből büntetése leülése előtt szabadon bocsátották. Az ártatlan legényt azóta, mióta szabad, sokan ki akarták hallgatni a gazdája némely dolgára vonatkozólag, *Schultz* azonban nemcsak ezeknek, de a vizsgálatot vezető *Biltig* Károly őrnagynak is mindennemű felvilágosítást megtagadott.

— Néma vagyok — azt mondja — nem tudok semmiről. Nem láttam semmit, nem hallottam semmit. Hagyjanak békében.

A főhadnagy sokat emlegetett kedvese hirszerint elhagyta a fővárost.

— **A házalás betiltása.** A belügyminiszter értesítette Aradvárosát, hogy *Makon* a házalást betiltotta.

— **Villamos vasuti szerencsétlenség Bécsben.** Bécsben a *Lerchenfelder* és *Kaiserstrasse* sarkán, mint tudósítónk telefonálja, ma nagy villamos vasuti szerencsétlenség történt. Egy kézi fék hibája folytán két villamos kocsi összeütközött. Az utasok közül 12 megsebesült, köztük egynehány súlyosabb sérüléseket szenvedett. Az egyik sebesültnek, *Krausz* Samunak zsebéből egy zsebtolvaj fölhasználva a szerencsétlenség által okozott zavart, kilopta pénztárcáját, a melyben 800 frt volt.

— **Katonazene a parkban.** A cs. és kir. 33. gyalogezred zenekara holnap, csütörtökön este 5 órától 8 óráig a *Baross-parkban* nagy hangversenyt rendez.

— **Loubeték az Elyséeben.** Loubet, a francia köztársaság elnöke azok közé tartozik, a kiknek az isten felvite a dolgát. Szegény fiú volt s most a legnagyobb polezon van az összes francziák között. Ezért persze megérdemli azt, hogy a lapok kicsufolják. Ezt persze azok a lapok teszik, amelyek nem szívesen látják őt az elnöki székből. Hogy Loubeték nem valami nagyon büszkélkednek a szerencséjükkel, azt most elárulják róluk. Nem nagyon jól érzik magukat a pazar termekben, ahol császárok és királyok tanyáztak és inkább a kisebbekben húzzák meg magukat, ahol bizalmasabban érzik magukat. Loubetnek, úgy mondják, a legnagyobb gyönyörűsége az, ha elvonulhat a maga kis dolgozószobájába, odaülhet a kandalló elé s füstölhet vidáman szépen megpirult, hatalmas tajtékpipájából. Gyakran erre nem kerül éppen a sor. Az elnök is, családja is, nagyon vallásos. Loubetnek, aki egyszerű polgar-asszony, a pápa nemrégiben díszes olvasót küldött ajándékba. Loubetné öröme óriási volt, de rossz nyelvek azt mondják, hogy nagyon megkeserítette örömét, hogy nem tudta, miképpen köszönje meg az ajándékot, írjon-e köszönő levelet, vagy egyéb módhoz folyamodjék. Az Elysée kápolnájának nincsenek pontosabb látogatói az elnökekénél. November 1-én történt, hogy misét celebrált a kápolnában *Herzog* abbé, a *Madeleine*-templom plébánosa. Mise után Loubeték felé fordult az abbé s felszólította őket, hogy mondjanak el véle egy *De profundis* *Faure* Felix lelke üdvösségeért. Aznap volt ugyanis *Faure* halálának évfordulója. Loubet megilletődve térdelt le s mondtotta el imáját. Azután megköszönte az abbénak, amiért figyelmeztette a fordulónapra. Noha az elnök ilyen vallásos ember, ellenségei mégis azt híresztelik róla, hogy szabadkőműves s üldözi kiváltképpen a katolikus vallást. Amiben egy betű igazság sincsen. Mert Loubet első sorban hazájának fia, csak azután az egyházé. Loubet igen takarékos ember. Ellenségei ugyan zsurgorinak, fukarnak mondják, aki rengeteg vagyonot harácsol össze, — de gyűlölködő vádjaikban tulnyomó a rágalom. Az igaz, hogy kitünő gazda és sokat takarított már meg magának.

— **A napfény hatása.** Tudjuk, hogy a növények életében milyen nagy szerepet játszik a napfény. Egy *Clayton* nevű angol termelő most azon fáradozik, hogy kísérleti uton megállapítsa, milyen mértékben befolyásolja a napfény a föld termőképességét. Eddig a következő kísérletet tette: Egy darab szántóföldön, amely a napnak állandóan egyaránt ki volt téve, babot vetett el. A növények felét ezután úgy árnyékolta be, hogy a napfény a növényeket nem érthette. — Az ily módon kezelt növények közül azok, melyekre árnyék esett, ugyanazon terület és művelési mód mellett 29 kilogrammnyi babtermést hoztak, míg a be nem árnyékolta növények 99 kilogrammnyit. Az ily módon nyert termést a következő évben további kísérletre használta föl, csak hogy most már nem árnyékolta be a növényeket. Az eredmény meglepő volt. Azok a magvak, amelyek az árnyékos helyről származtak, most már csak felényi termést hoztak, a harmadik évben az eredmény még kedvezőtlenebb volt, míg a negyedik évben a virágok mind terméketlenek maradtak. Az első évi beárnyékolás tehát a termőképességet annyira csökkentette, hogy az a negyedik évben már tökéletesen meg is szűnt.

— **A nagyherceg alattvalója.** A minap elhunyt oldenburgi nagyherceg életéből kedves epizódot elevenítenek fel most a német újságok. A patriarkális jóságos nagyherceget az Oldenburg nagyhercegségnek minden lakosa jól ismerte s ő maga sok alattvalóját személyesen ismerte. Ha valamelyik alattvalójával igazságtalanul bántak a hatóságok, elment a nagyherceghez, elpanaszolta a baját. A hetvenes években a hirtenstein kastélyban éppen audienciát adott s a tágas előszobában sokan voltak, akik hozzá akartak fordulni panaszukkal. A várakozók között volt dr. *Korum*, a trieri püspök is két fappal s kívülök több parasztember. A parasztek egy egyszerű szán-

tövető parasztember körül csoportosultak, aki hangosan panaszkodott, hogy harmadik és utolsó fiát is elvitték katonának. A nagyherceget akarta megkérni, hogy segítsen a baján, bár sokan mondták neki, hogy a katonai ügyek a konvenczió óta nem a nagyhercegre tartoznak s így nem fog rajta segíhetni. A kihallgatás megkezdődött s kevéssel utóbb az ajtóban álló szárazságát a hirtensteini parasztot hívta, aki fölemelt fővel lépett a nagyherceg elé. Egyszerre csak az előszobában várakozók érthetően hallották, amint a paraszt így kiáltott:

— Mit? Maga nagyherceg akar lenni s még ezt sem tudja megtenni?

Mindenki izgatottan figyelt az előszobában, csak a trieri püspök mosolygott. Ismerte jól a parasztjait. Csakhamar újra hallatszott a paraszt hangja:

— Hiszen éppen azért van itt, hogy a poroszok ne huzzassák le teljesen a bőrünket.

Néhány pillanattal később kinyílt a nagyherceg szobájának ajtaja s a haragos paraszt kijött:

— Nem tudom, hogy használt-e, — szölt a társaihoz. — de legalább jól odamondogattam neki.

Nehánz héttel később a helyi lapok jelentették, hogy Becker hirtensteini parasztnak harmadik fiát elbocsátották a katonaságtól.

— **Eltolonczolt alelnök.** Szerfelett kínos esemény zavarta meg a soproni iparosok ünkörző körének tegnapi ünnepélyét, melyet a kör tíz éves fennállása alkalmából tartottak. A kör az ünnepélyre az ország számos hasonló szervezeti egyesületét hívta meg, többek között a pozsonyi *Liederfreiheit* nevű iparos dalárdát is. A *Liederfreiheit* tagjait a vasuti állomásonál ünnepélyesen fogadták. A pozsonyi vendégek között volt a pozsonyi munkás betegségélyző alelnöke, *Kalmár Henrik* szedő is a fejével. Kalmárt tavaly szocialista izgatásai miatt Sopronból kitiltották. *Brüsselt* rendőrszervező azonnal felismerte a kitiltott agitátort, de nem tartóztatta le mindjárt, hanem csak akkor tette rá a kezét, mikor a Körnához érkezett vendéglőbe érkezett, ahol az önképző kör ünnepélyét tartotta. Kalmárt bekisérték a rendőrkapitánysághoz, s ekkor derült ki, hogy Kalmár már hetek előtt kérvényt intézett a soproni rendőrséghez, hogy engedje meg neki, hogy július 15-én és 16-án Sopronban tartózkodhassék, ahol neki, mint a pozsonyi munkáspénztár alelnökének elodázhatatlan teendői vannak. A rendőrség Kalmárt kérelmével elutasította s Kalmár most azt állította, hogy a végzést neki még nem kézbesítették. A rendőrség Kalmárt a legközelebbi pozsonyi vonat elindulásáig fogva tartotta, aztán földzét alatt kikisérték a pályaudvarra. Itt Kalmárt nejjével felültették a vonatra. Az eset nagyon megrontotta az ünnepély hangulatát.

— **A cigányprimás tragédiája.** *Zánfi József* cigányprimás volt és rajongott mesterségeért. Ha ráfektette a fejét a hegedűjére, az egész lelke ott rezgett a hurokon és a bandája is szívvel, lélekkel huzta. Szerették is Zánfi Józsefet az édesdiék, szíves örömmel hallgatták a hegedűje szavát. Zánfi József boldog volt. Egyszer azután jött a bánat, a szomorúság. Új banda alakult Eleden és szívesen hallgatták azt is az édesdiék. Kegyetlenül fájt ez Zánfi Józsefnek. Folyton azon evődött, töprengött, hogyan szárnyalhatna túl a vetélytársát és egyszer azután, hosszú álmatlan éjszakák után, megőrült, ellálgatott a hegedűje, vagy ha szölt is, rendszeresen, harsogó, sivító dal zendült rajta. Ő maga pedig révedező szemmel, tévelyegve botorkált mindenfelé míg végre, pár nappal ezelőtt eltűnt. Nem találták sehol, semerre. Hozzá tartozói kérelmére most országosan körözik a szerencsétlen cigányprimást, a kit az őrzitett meg, hogy az ő dala a nagy versenyben nem tudta legyőzni, letiporni, porba zúzni a többiek dalát.

— **Vizbefult fiu.** *Pécskán* ma délben *Komáromi* Ilés 12 éves fiu fürdés közben a Marosba fullt. Segélyére siettek ugyan, de a kiáradt, sebe folyású vízben nem lehetett megmenteni.

— **A villamos fényfürdők rendkívüli gyógyhatásáról** innak most sokat a fővárosi lapok azon alkalmából, hogy *Kossuth* Ferencz igen heves izületi osziban szenvedett és semmiféle gyógymód nem bírt rajta segíteni, végre is a legjelesebb orvosok tanácsára a *Palócz*-féle villamos fényfürdőt kezdte használni s már rövid két-három hét alatt egészen meggyógyult. Ilyenek után gazdri csak állították, hogy

dr. *Hecht* A. városunkban is nagy költséggel ily villamos fényfürdőt létesített, s már eddig is számos csusz és idegbajban szenvedőnek visszaadta ezen gyógymódjával az egészségét.

— **Megtébolyodott a napszurástól.** *Kuboki* János 41 éves budapesti gyárimunkás a nagy hőségtől napszurást kapott, a melybe beleőrült. A szerencsétlen ember egy kalapácsal szét akarta zúzni a fejét. Mielőtt tébolydába szállították volna, nyakán elvágta a főeret. Haldokolva vitték be a Rókus-kórházba.

— **Öngyilkos csendőr.** *Sopronból* táviratozzák, hogy ott ma *Letzkovics* János csendőr szolgálati fegyverével föbe lötte magát és félórai szenvedés után meghalt. Az öngyilkosság oka ismeretlen.

— **T. üzletfeleink** szíves tudomására hozzuk, hogy *Révész* Nándor könyv- és papirkereskedő urat (Szabadság-ter 20. szám. Telefon 265 sz.) képviselőséggel ruáztuk fel, ki elfogad minden a nyomdánkat, valamint az Aradi Közlöny kiadóhivatalát érdeklő megbízásokat.

Panaszsból vádlott.

(A félrevezetett rendőrség.)

— Az Aradi Közlöny távirati értesülése. —

Arad, július 18.

Különös eset foglalkoztatja pár nap óta a budapesti rendőrséget. Feljelentést kapott, hogy a Magdolna-utcában *Blaha* Gyulánét fényes nappal rablók támadták meg a lakásán, megkötözték, száját betömtek, hogy ne kiáltson s aztán összekuporgatott pénzét elvitték.

A rendőrség megindította a vizsgálatot, a mely szokatlan befejezéssel ért véget, mint azt az itt következő távirati tudósítás elmondja:

Blaha Gyula asztalos feleségének szül. *Hartl* Marinak nem volt a házbér lefizetéséhez pénze. Sokáig járt utána a pénznek, de sehol sem tudott szerezni s így kétségbeesett tervet eszelt ki.

A Magdolna-utca 38. sz. a. levő lakásából szomszédjai hörgést és nyöszörgést hallottak. A mikor oda beléptek, *Blaha* Gyulánét összekötözött kezekkel, szájában zsebkendővel, félig aléltan találák. Magához terítették az asszonyt, a ki erre elmondotta, hogy lakáskeresés ürügye alatt egy ismeretlen férfi járt nála. Az illető egyszerre csak rárohant, megkötözte, száját betömte s forgópisztolyával lelővéssel fenyegette, ha meg mer mozdulni. Azután a szekrénynek állt, mindent össze vissza dobált, elvitte 38 forintját, a melyet a házbérre kuporgatott össze, sőt lakójának *Holzer* Alajos kazánkovácsnak bőröndjét is kifosztotta.

Az esetről értesült a rendőrség is, a mely rögtön beható nyomozást indított. A helyszíni szemlén hamarosan megállapították, hogy az egész csak mese. Gyanusnak tűnt föl az, hogy *Blaháné* kezei a redőny spárgájával voltak összekötve. A redőnynek zsinórját pedig egy egyszerű, edakötött madzag helyettesítette. Különös volt azután az is, hogy a „rabló” állítólag az asszony 38 forintját vitte el, holott neki semmi pénze sem volt, mert *Holzer* nevű lakójától még vasárnap is néhány hatost kért kölcsön. Nem volt közömbös az sem, hogy *Holzer*nek ép az a 20 forintja hiányzott a melyről az asszony is tudott, a többi pénze pedig sértetlen maradt.

A rablótámadás végül már csak azért is való zínütlennék látszott, mert az asszonynak csak kiáltania kellett volna, hogy az utcára nyíló lakásából az utcát fellármázhatta volna. Az asszony elbeszélése szerint a tolvaj egy esomó ruhát is elvitt, már pedig senki sem emlékezett arra a házbéliek közül, hogy valakit batyuval látott volna elmenni.

A rendőrség ezek szerint már elve is átlátott a dolgoknak kebölt voltán. Csak egy pár keresztkérdése volt szükség s *Blaháné* csakhamar be is mondta, hogy az egészről mi

sem igaz. Ő maga kötözte be a kezeit, tömte be a száját s vette ki a lakójának bőröndjéből a 20 frtot. Azután lefeküdt és addig nyöszörgött míg a szomszédok nem jöttek.

Az ilyen esetek nem ritkák s a rendőrségnek ebben az esztendőben is már többször akadt dolga, hogy az ilyen meg nem történt bűneseteket felderítse.

Blaha Gyulánét most a *Holzer* Alajos nevű lakójától ellopott 20 forint miatt fogják felelőségre vonni.

TÖRVENYKEZES.

§ **Börtönre ítélt kereskedő.** *Gerő* H. Imre volt szabadkai divatkereskedő évekkal ezelőtt megbukott, 40,000 forint adósságot hagyva hátra. A bukás csalárd volt s ezért a szabadkai kir. törvényszék 18 hónapi börtönre ítélte. Felebbezett az ítélet ellen s a szegedi kir. tabla le is szállította a büntetést hét hónapra, melybe a vizsgálati fogságban eltöltött három hónapból, két hónapot kitöltöttnek vett. Az ítélet ellen a kir. ügyész felebbezván, a m. kir. Curiahoz került az ügy, amely *Gerő* H. Imrét két évi börtönbüntetésre ítélte.

NAPIREND.

Július 19. Csütörtök. Róm. kath. naptár: Vincze, Alfréd. — Protestáns naptár: Vincze, Alfréd. — Görög-keleti naptár (július 6.): N.-Szt. Ioszesz. — A nap kel 4 óra 7 perczkor, nyugszik 7 óra 32 perczkor. — A hold kel 10 óra 46 perczkor, nyugszik délután.

Időjárás. Légnyomás reggel 7 órakor 763.8 milliméter, délután 2 órakor 761.6 milliméter. — Hőmérsék reggel 7 órakor C° + 21.0, délután 2 órakor C° + 30.9. — Szél iránya és ereje reggel 7 órakor DK. 3, délután 2 órakor DN. 5. — Felhőzet reggel 7 órakor derült, délután 2 órakor félderült. — Csapadék az utóbbi 24 órában 0 mm.

Időjárás. A központi meteorológiai intézetnek Aradra küldött táviratai szerint a mai napra a következő időjárás várható: Meleg, zivatarok.

Szabadságharczi emléktárgyak országos muzeuma (színház-épület, 1-ső emelet) nyitva van mindeonap délelőtt 3 órától délután 6 óráig. Belepti-díj: Hetköznapokon 40 fillér, vasárnap 20 fillér.

Kölcsey-könyvtár. Nyitva van vasár- és ünnepnapokat kivéve, mindeonap 11 $\frac{1}{2}$ —12 $\frac{1}{2}$ óráig. Helyiség: Ereky-muzeum helyiségre melletti iktesterem.

Schreyer Harry hangszerkiállítása (Szabadság-ter 21.) Nyitva naponta délelőtt 10—12 óráig, délután 3—7 óráig. Bemenet szabad.

Július 21. Az arad-hegyvidéki turista-egyesület kirándulása Gáinára.

Július 22. Az aradi és aradmegyei közép- és kiskereskedők társulatának közgyűlése délután 2 órakor (Kereskedelmi- és iparkamara.)

Július 28. Jegyzőválasztás Medgyes-Egyházán.

Augusztus 15. Tisztiorvosválasztás Ekleken.

Szeptember 12-13. Országos pinczergyűlés Aradon.

Vigalmi naptár:

Július 22. Az aradi cigányzenészek egyrészenek jubiláisa (Csálai erdő.)

Augusztus 12. Az aradi kereskedők körének népművelője (Városliget.)

KÖZGAZDASÁG ÉS KÖZLEKEDÉS.

Budapesti áru- és értéktőzsde.

— Az Aradi Közlöny távirati tudósítása. —

Budapest, július 15.

Déltőzsde. Buzakínalát bőséges, vételkedy esékely. Lanyha irányzat mellett 10,000 métermázsa került forgalomba, 2 $\frac{1}{2}$ fillérrel olcsóbb áron. Egyéb gabonamű forgalom nélkül. Időjárás szép.

Zárul 12 órakor:

Buza októberre	7.49— 7.50
Róz októberre	6.63— 6.66
Zab októberre	5.17— 5.18
Tengeri júliusra	5.80— 5.81
Tengeri augusztusra	5.81— 5.82
Tengeri 1901. májusra	4.69— 4.70
Repeze augusztusra	13.30—

Zárul 4 órakor:

Buza októberre	7.50— 7.51
Róz októberre	6.67— 6.68
Zab októberre	5.84— 5.85
Tengeri júliusra	5.19— 5.20
Tengeri augusztusra	—
Tengeri 1901. májusra	—
Repeze augusztusra	—

Zárul 4 órakor:

Oszták hitelrészvény	662.75
Magyar hitelrészvény	682.50
Lezámitolóbank részvény	45.—
Rama-Murányi vasúti részvény	511.50
Oszták-magyar államvasúti részvény	654.50
Közút vasút	522.50
Városi villamos vasút részvény	291.—

Budapest-kőbányai sertéskereskedelem.

— Julius 18. —

Magyar elsőrendű: Öreg nehéz páronként 400 kilogrammon felüli sulyban 90 — 91 fillérig. Öreg közép páronként 300—400 kilogramm sulyban — fillérig. Fiatal nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban 94 — 96 fillérig. Fiatal közép páronként 251—320 kilogramm sulyban 94 — 95 fillérig. Fiatal könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban 93 — 94 fillérig.

Magyar szedett: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 240—280 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 200 kilogramm terjedő sulyban — fillérig.

Romániai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Közép páronként 250—320 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 250 kilogramm terjedő sulyban — fillérig. Romániai eredeti (Stachl) Nehéz páronként 240 kilogrammon felüli sulyban — fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban — fillérig.

Szerbiai: Nehéz páronként 280 kilogrammon felüli sulyban 94 — 96 fillérig. Közép páronként 240—260 kilogramm sulyban 94 — 95 fillérig. Könnyű páronként 240 kilogramm terjedő sulyban 93 — 94 fillérig.

Megjegyzés. A fent jegyzett árak suly szerint és pedig a szokásszerű levonások mellett, egy kilogramm sulyra fillérekben értendők. Szokásszerűleg a hizott sertések teljes (brutto) sulyából az életre páronként 45 kilogramm vonandó le. A sertések vételárából a vevő javára 4% vonandó le. A sertések osztályozásánál azok teljes (élő) sulya vétetik irányadóknak.

Sertéslétszám. Julius 15-én volt készlet 43950 darab, Julius 16-án főlhajtatott 200 darab, Julius 16-án elszállított 472 darab, Julius 17-én maradt készletben 43688 darab. Uztet: Változatlan.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru. és értéktőzsdén.

Budapest, 1900. július 18.

Magyar aranyjárdék 4 ⁰ / ₁₀	96.50
Magyar koronajárdék 4 ⁰ / ₁₀	90.95
Magyar arany 4 ¹ / ₂	100.50
Magyar ezüst 4 ¹ / ₂	99.60
Magyar keleti vasut	97.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	90.50
Magyar italmegváltási kötvény	98.30
Horvát-szlavon földtehermentesítési kötvény	92.50
Magyar nyereséjsorsjegy kölcsön	158.50
Tiszaszabályozási és szegedi kölcsön	138.50
Osztrák papírjárdék	97.25
Osztrák járdék ezüst	97.—
Osztrák járdék arany	96.50
Koronajárdék	96.75
1860-iki államsorsjegyek	134.50
Osztrák-magyar bankrészvény	1710.—
Magyar hitelbank részvény	688.—
Osztrák hitelintézet részvény	665.75
Osztrák magyar államvasut	658.50
20 frankos arany (Napoleonkor)	19.30
Német birodalmi marka	118.50
London	242.30
Paris	96.50

REGÉNY-CSARNOK.

Modern Ophélie.

— Regény. —

Fordította: Liptai Imre.

171

(Folytatás.)

Amikor aztán három széklet, egy létrát, meg egy tabourettel előkerítettek, a társaság helyet foglalt a rögtönzött tea-asztal körül.

— Engedje meg a hercegnő. — kezdé Asanin, hogy mindenekelőtt tudomására adjam, hogy most már tényleg eljátszhatjuk Hamlet-et.

— Oh, ez pompás! — kiáltott örömteljes hangon.

— Ne örüljön előre hercegnő — mondá Nadejda. Az urak, lehet hogy elhatározták, hogy Hamlet-et adják, de kérdés, hogy beleegyeznek-e ebbe a herceg?

— Miért ne? — szólt Lina élénken. Én már egész Shakespearet olvastam, nagybátyám maga ajándékozott meg velem.

— A maga Shakespeare-je, egy rövidített, gyermekeknek való kiadás. — válaszolt a kis-asszony hecczelődve.

— Nos, hát akkor majd rövidítésekkel fogjuk játszani, — szólt közbe Gundurow és érezte, hogy a vér az arcába szökik azért a hálás pillantásért, melyet a fiatal leány reá vetett.

— Engedjék meg hogy a kedélyüket megnyugtathassam, — szólt Asanin, — a mi herczegünk már beleegyezett, hogy rövidítésekkel, vagy anélkül, az már más kérdés. Most az az első hogy kiösszuk a sze. epeket. Ophélie, — a hercegnő, Gertrud, — Nadejda.

— Mit mond? A világ minden kincséért sem.

— Ön nem akarja?! — kiáltott Asanin, érdeklő tekintetét vetve reá.

— Nem, válaszolt ő nagyon halkan, tekintetét kikerülve.

— Helyes . . . Nem venné ön át ezt a szerepet? — kérdé szeretetreméltó hangon fordulva Olgához.

— Én? Egy öreg asszonyt játszom! Eszem ágában sincs. Egy kis gondolkodás után hozzátette: hiszen még meggondolhatnám a dolgot . . . De kivállná el a fiam szerepét? Ön talán Asanin?

— Sajnos, nem Gundurow fogja Hamlet szerepét játszani.

— A kokett leány csálhatatlan éleslátással rögtön észrevette, hogy erről az oldalról nem várhat semmit és azért gyorsan kijelentette:

— Én nem vagyok erre a szerepre való. Csak az ének terén érek valamit.

E pillanatban megnyílt a színház főbejáratajának ajtaja és Larion herczeg jelent meg a küszöbön.

— Fenség! kiáltott Olga, amidőn észrevette, — szerencsétlenül meg bennünket azzal, hogy közénk jön.

— Szívesen, de épp most azt tapasztalom, hogy könnyebb a felhőket megközelíteni, mint önt, — válaszolt nevetve és megállt a földszinten a száradó kulisszák előtt.

— Akkor hát védangyala leszek és keresztül segítem ezeken a torlaszokon, — szólt nevetve és Walkowszki mély felháborodására leugrott a terembe. Az alkalommal azonban egy kissé felfogta a ruháját, hogy be ne mázolja, miközben kissé vaskos, de formás lába előtt a szoknyák szegélyei alól. Így eljutott a herczegig, karját a karjába fűzte és egy kissé bizalmasan hozzá dörgölözve, kihívó mosolyal így szólt végignézte őt.

— Kedves herczeg, mennyire szeretnék mindig az ön védangyala lenni, de hiszen ön maga is egy angyal. Ön olyan szeretetreméltó, olyan elragadó . . .

— Ugy találja? — válaszolt szórakozottan, a színpadra tekintve.

— Igy vagyunk? Erre utazott hát? — gondolta magában Asanin.

Nedajdához közeledett, aki egy kis távolságban ült az asztaltól, amelynél a hercegnő és Gundurow a theájukat itták, a „fanatikus” pedig egymásután nyelte el a kétszersültet.

— Ön tényleg vonakodik elvállalni azt a szerepet? kérdé Nadejdat.

— Már mondtam egyszer önnek, hogy még soha sem játszottam színházat és nem is akarok játszani. — mondá elhatározással, tekintetében pedig volt volt valami szomorú.

— Még akkor sem, ha nagyon szépen kérném? — kérdé hízkelő hangon.

A szegény leány arca egészen elpirult a varázserejű tekintet alatt.

— Oh Istenem, — válaszoló kis szünet után, — maga igazán borzasztó ember. Hát mért kelljen nekem mindenáron játszani? Adja inkább a szerepet annak a kis fruskának, akibe már ugyis fülig szerelmes.

És tekintetével rámutatott Olgára, aki a herczeg karján a színpadhoz közeledett.

— En fülig szerelmes? — szólt Asanin a legártatlanabb arccal. De hiszen ezt a leányt ma látom először életemben és azt sem tudom, hogy kicsoda.

— Aulin rendőrtisztviselőnek a leánya, — magyarázta Nadejda — és úgy látszik, hogy Larion herczeg akarja a hálójába keríteni. Nézze csak, milyen kihívóan viseli magát.

— En nem látok benne semmi rosszat, — mondá Asanin, mi által csak fokozta a felolvasónő keserűségét.

— Tudja-e — folytatta félig szenvedélyes, félig haragos tekintettel, — hogy előttem megfoghatatlan, hogy önbe egy asszony még szerelmes is lehet.

— De hiszen senki sem szerelmes, — szólt Asanin egykedvűen. — ön nagyon jól tudja, hogy senki sem szeret.

— Oh, maga csélcsep! — mondá elfordulva, anélkül, hogy mosolyát eltudta volna palástolni.

— Ön tehát elfogja játszani Gertrudot, nemde? — fejezte be diadalmosan.

(Folytatása következik.)

IDEGENEK ARADON.

— Julius 18. —

Fehér Kereszt szálloda. Irászek Ferencz építész Budapest. — Dr. Lupescu M. ügyvéd Bukarest. — Incze Lajos vállalkozó N.-Varad. — Gerhardt Pál utazó Bécs. — Goldberg Vilmos utazó Bécs. — Schwarz Simon utazó Bécs. — Krausz József vállalkozó Szeged. — Albach János kereskedő és neje Fehértemplom. — Pohl Ede intendáns Temesvár. — Neth Ede főhadnagy Gyulafehérvár. — Szegő Odön magánzó Körösbánya. — Zgörsky László csendőrezredes Budapest. — Karneisz Arthur utazó Drezda. — Kreuzthor Mülöp utazó Bécs. — Landrack Lajos utazó Prága. — Könn Emil kereskedő Insbruck. — Hecht Abraham kereskedő Lincz. — Manheim Ottó utazó Bécs.

Vass szálloda. Lemberger Lajos utazó Budapest. — Nika János jegyző Tancz. — Lefkovicz Mór utazó Budapest. — Fenyves Armin utazó Budapest. — Simon Dezső utazó Budapest. — Bognár J. kereskedő N.-Varad. — Kanitz Emil utazó Budapest. — Spitz Emil utazó Budapest. — Lukács Márton utazó Budapest. — Königstein Adolf utazó Bécs. — Szobotka Henrik utazó Budapest. — Glück József kereskedő Budapest. — Schrölein József utazó Budapest.

A felelős szerkesztő távollétében a szerkesztésért felelős:

Vass Géza.

Vasuti közlekedés.

(Érvényes 1900. évi május hó 1-től.)

ARADRÓL	ARADRA
Budapest felé indul:	Budapest felől érkezik:
Nagyváradra reggel 5.10	Személyvonat reggel 6.05
Gyorsvonat reggel 8.18	Személysz. tv. reggel 9.10
Személyvonat d. e. 11.20	Gyorsvonat délelőtt 11.51
Személysz. tv. d. u. 3.56	Személyvonat d. u. 3.55
Gyorsvonat délután 4.21	Gyorsvonat este 7.11
Személyvonat este 9.35	Szm. Szolnokról este 8.48
Erdély felé:	Erdély felől:
Személyvonat reggel 6.35	Soborsínról reggel 6.59
Gyorsvonat délután 12.11	Személyvonat d. e. 10.50
Soborsínig délután 2.04	Radnáról délután 2.36
Személyvonat d. u. 4.30	Gyorsvonat délután 4.06
Radnág este 6.35	Személyvonat este 8.57
Gyorsvonat este 7.18	Gyorsvonat délelőtt 8.08
Temesvár felé:	Temesvár felől:
Személyvonat reggel 6.20	Vegyesvonat d. e. 10.43
Személyvonat d. e. 11.56	Személyvonat d. u. 3.44
Vegyesvonat délután 5.—	Személyvonat éjtel 10.55
Szeged felé:	Szeged felől:
Vegyesvonat reggel 6.45	Személyvonat reggel 8.53
Személyvonat d. u. 4.25	Vegyesvonat este 6.50
Brád felé:	Brád felől:
Személyvonat reggel 6.25	Borossebesről szv. r. 8.03
Vegyesvonat d. u. 12.05	Vegyesvonat d. e. 11.—
Borossebesig szv. du. 5.20	Személyvonat este 7.—

Aradi nyári szinkör.

Csütörtökön, 1900. évi július hó 19-én

Napoleon öcsém.

Bóhózat 3 felvonásban. Irták: Rákosi V. és Dr. Guthi S.

SZEMÉLYEK:

Tállay László Gy.	Flóra, neje Turchányi O.
Lili, neje Harmath J.	Maszák Mezei Péter.
Baráth Odön Gáthy K.	Bisotka Bács Károly.
Napoleon Szendrey M.	Gusztó, pincesz. Szadai F.
Fülöp, sugó Andorffy P.	Narcisz Tájékeri B.

Vasúti 8. sz. sz.

Eladó háztelek.

Aki házteleket szándékozik venni, az ne mulassza el a város legszebb helyén, a Városliget mellett, Gróf Leiningen Károly- és Lövész-utca sarkán lévő sarok telket amig kapni lehet, megvenni, melyet előnyös feltételek mellett egészben vagy felosztva olcsó áron eladok.

Bővebb felvilágosítást nyújt:

Sárosy István,

tulajdonos, Vécsey-utca 12. sz.

„Stearoptinum“

(Olaj-sebtapasz)
Bámulatos gyorsan gyógyító
olaj-sebtapasz, amely egyet-
len a maga nemében s egy
régli család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női em-
lők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

==== Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona. ====

2074

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma. — A pénz beküldésével vagy után-
vétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ laboratoriumában: Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.

Tanulók

heti fizetéssel
felvétetnek

az

aradi nyomda rész-
vénytársaság

könyvnyomdájában

és

könyvkötészetében.

Magyar kir. államvasutak igazgatóság.

27190. F. IV. szám.

Hirdetmény.

A kézbesíthetetlen és fölös szállit-
mányok a vasuti üzletszabályzat 70.
§-a értelmében nyilvános árverés útján,
d. e. 9 órákor az alább felsorolt állomá-
sok teherárú raktáiraiban a követ-
kező napokon kerülnek eladásra, mely-
hez a t. közönség ezennel meghivatik.

állomás	1900. július
Budapest Dunapart	19-én
Fiume	19-en
Pécs	19-én
Szeged	20-án
Kassa	20-án
Debreczen	23-án
Kolozsvár	23-án
Csaba	23-án
Budapest Józsefv.	24-én
Kecskemét	24-én
Eszék	24-én
Szabadka	25-én
Zágráb	25-én
Pápa	25-én
Budapest ny. p. n.	26-án
Arad	26-án
Nagyvárad	26-án
Szatmár	30-án
Miskolcz göm. p. u.	30-án
Pozsony	30-án
Győr	31-én
Veszprém	31-én.

Budapest, 1900. július hó 1-én.

Az igazgatóság.

Magy. kir. államv. üzletv. Debreczenben.

14241—1900. III. sz.

Pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak Deb-
reczen állomásán 1901. évi már-
cius 1-én a vasuti vendéglő bér-
lete lejár; ugyanazon időponttól
számítandó három évi időtartamra
ezen vendéglő bérletére ezennel
zárt ajánlati tárgyalás hirdettedik.

Az 1 koronás bélyeggel és —
„ajánlat a m. kir. államvasutak
Debreczen állomásán levő vendég-
lői üzlet bérletére“ — felirattal
ellátott, nemkülönb a kellő ok-
mányokkal felszerelt, borítékba
zárt és lepecsételt ajánlatok 1900.
évi augusztus hó 1-én déli 12 óráig
a m. kir. államvasutak debreczeni
üzletvezetősége titkári hivatalához
posta útján, térti bevénnyel nyuj-
tandók be; és ugyanazon időpon-
tig bánatpénz fejében pedig 600
korona készpénzben küldendő be,
függetlenül az ajánlattól a debre-
czeni üzletvezetőség gyűjtőpénztá-
rába posta útján, jelen pályázati
hirdetmény számára való hivatko-
zással.

A vendéglő bérletére vonatkozó
feltételek nevezett üzletvezetőség
III. (forg. és keresk. osztályában
Tisza-palota II. em. 25. ajtó) a hi-
vatalos órák tartama alatt d. e.
8—12 délután 2—4 óráig megte-
kinthetők, miért is az ajánlatte-
vőkről feltételeztetik, hogy azokat
ismerik és magukra nézve egész
terjedelmükben kötelezőknek elfo-
gadják.

A feltételektől eltérő, vagy a ki-
tűzött határidőn túl beérkezendő
ajánlatok figyelembe vétetni nem
fognak.

A m. kir. államvasutak igaz-
gatósága fentartja magának azon
jogot, hogy a pályázók közül te-
kintet nélkül a felajánlott bérlet-
összeg nagyságára szabadon vá-
laszthasson.

Megjegyeztetik, hogy a jelen-
leg ideiglenes épületben elhelye-
zett vendéglői helyiségek és a
vendéglős lakása 1902. évi augusz-
tus 1-től az új felvétel épületben
lesznek elhelyezve.

Debreczen, 1900. évi június hó
12-én.

Az üzletvezetőség.

(Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Iglófüred

Klimatikus gyógyhely, vizgyógyintézet.

Nyaraló telep.

Vasuti állomás Igló. (Kassa-Oder-
bergi vasut) Szepesmegyében, 580 méter
magasságban a tenger színe felett,
nagy kiterjedésű fenyvesek közepette,
pompás sétányokkal. Tükör-, kád- és
fenyőfürdők. Villanyos massage. Kiválóan
alkalmas gyógyhely idegyengesség, légző
szervek bántalmában szenvedőknek, ud-
lók részére.

Jó konyha, mérsékelt árak, son-
gora, olvasó-terem, Lawn-Tennis.
Füüdővad május 15-től szeptember végeig.
Elt- és utóidényben tetemes árle-
csökés. — Füüdőorvos: Dr. Neubauer La-
jos. — Posta és távirat-állomás helyben. Uta-
zás Budapest—Kassa—Igló vagy Budapest—
Rutka—Igló. Prospektusokkal szolgál

1404

a fürdőigazgatóság Iglófüred.

743—1900.

Árverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött végrehajtó
az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a
értelmében ezennel közhírré teszi,
hogy az aradi kir. jbiróság V. 1617—
900. sz. végzése által Reiniger A.
S. aradi cég jelentkezésére és javá-
ra, Stern Sándor aradi lakos ellen 70
kor. tőke, ennek 1898. évi szeptem-
ber hó 1. napjától számítandó 6%
kamatai és eddig összesen 48
kor. 20 fill. perkölttség követelés
erejéig elrendelt kielégítési végre-
hajtás alkalmával bíróság le és
felülfoglalt és 1072 kor. becsült
butorok szikvizgyári berendezések
és egyebekből álló ingók Nagy
Farkas cég 241 kor. 58 fill.
követelése és járul. erejéig is
nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a V. 1617/1900.
sz. kiküldést rendelő végzés foly-
tán a helyszínén, vagyis Aradon,
Borona u. 15. sz. a leendő esz-
közlésére 1900-ik év július hó 20-ik
napjának d. u. 5 órája határidőül
kitűzetik és ahhoz a venni szán-
dókozók ezennel oly megjegyzés-
sel hivatnak meg, hogy az érintett
ingóságok ezen árverésen az 1881.
évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmé-
ben a legtöbbet ígérőnek becs-
áron alul is eladatni fognak.

Az árverezendő ingóságok vé-
telára az 1881. évi LX. t.-cz. 108.
§-ában megállapított feltételek sze-
rint lesz kifizetendő.

Kelt Aradon, 1900. évi július
hó 8. napján.

Györffy Arnold,
bir. végrehajtó.
(Lak. Vörösmarty-u. 3.

2170

Nyilvános köszönet egy kiváló szepítőszernek.

Nyilatkozat. Igen tisztelt gyógyszerész ur! Az ön által
felalált **IBOLYA-CRÉME** kitünő hatása indított arra, hogy ez uton
leghálásabb köszönetemet nyilvánítom. A jó készítményért fo-
gadja örökös köszönetemet, mert egy pár nap alatt eltávolította
az arczomon lévő összes szepilömet és májfoltokat, egyuttal biz-
tosított, hogy széles ismerős körömben ajánlani fogom.

Bécs, 1899. decz. 5. Kitünő tisztelettel **Marszky Adél**

**Szepilö, májfoltt, bíbriós bőrvörösséget és mindennemő
aroztisztatlanságot** bámulatos rövid idő alatt elmulaszt az
egész világon elterjedt teljesen ártalmatlan szer a **Hajós-léle**

IBOLYA-CRÉME

Ára: 1 tégely 50 kr. Ibolya-crème szappan 35 kr. Ibolya puder fe-
hér, rózsza és örém színben 60 kr.

Hajós-
féle- **IBOLYA-TEJ** (Eau de Violette de Hajós.)
Ezen hygienicus mosdóvíz az
arcz, nyak, karok és kezeknek megkapó szépséget, fehérilliom
és rózsza színben tündöklő varázsos szint kölcsönöz. 1 üveg 50 kr.

Óvakodjunk értéktelen hamiltásoktól!

Ibolya-crémem csinos gömbölyű kék dobozban van és törvé-
nyes védjeggyemmel van ellátva. Kapható a készítő és feltalálónál

HAJÓS ÁRPÁD

gyógyszertára és gyógyvegyészeti laboratoriumában

ARAD, Andrassy-tér 22., a megyeházzal szemben.

Orvosi intézet

nyitva reggel 6 órától este 7 óráig (kivéve d. e. 9—11-ig.)

A közönség rendelkezésére a következő gyógyeszközök állanak:

— Villam-fény fürdő: —

1. Rheuma, kőszvény, ideggyulladások (ischias), oldal s arcfájdalmak, neuralgia, mell s hashártya izzadmányok, fémmérgezések, (higgyauy, zink, ezüst, ólom).

2. Vértaj (higgyauy s jódkura segítése), elhízottság, zsírosodott szív, fehérjés vesegyulladás, cukorbetegség.

3. vérszegénység, idegkimerülés (neurasthenia), idegesség.

4. Régi bőrbajok, scrophula, bőrfarkas (lupus) gyógyítására.

A betegség szerint a fényfürdőt hidegvíz-gyógymód, massage vagy bepakolás követi. Egyszeri használat 1 frt 25 kr., 15 jegy 15 frt.

Beléggző kamarák. (Inhalatió) Gleichenberg, Ems mintára, acut és régi gége, tüdőhurutnál, valamint tüdőtágulatnál, asthmánál. Egyszeri használat 75 kr., 15 jegy 9 frt.

Hidegvíz-gyógymód. Egyszeri használat 60 kr., 15 jegy 7 frt.

Svéd gymnastica gyöngült izomzatú reconvalescensek erősítésére, szűk mellkasú, valamint szívbeteg gyermekek s felnőttek edzésére s munkaképessé tételére.

Havi díj 10 frttől feljebb az eset minősége szerint.

Minden beteg saját orvosának utasítása, avagy az én tanácsom szerint részesül kezelésben. — Minden ténykedés személyes felügyeletem mellett fog történni.

Dr. HECHT A.,

Arad, Templom-utca, Minorita-palota.

Telefon szám 270.

Legjobb szabás!

ARADI CZIPÉSZEK

TERMELŐ SZÖVETKEZETE

ARADON, TEMPLOM-UTCZA, MINORITA-PALOTA.

Egyedüli a maga nemében, csakis saját készítményü

női és férfi-czipőket,

gyermek- és leányka-topánkákat

komót- és más czipőneműeket tart raktáron vagy készít megrendelés után.

Nem gyári munka, de azért olcsóbb és jobb.

Vidéki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek. Házhoz tetszés szerinti időben választékot küldünk.

Löderer, m. kir. honvéd-százados féle rugganyos sarokkészülék, úgy női mint férfi czipőn alkalmazható, csakis nálunk kapható.

Különféle színű cremek és lakkok nagy raktára.

Feltűnő olcsó árak!

Csak saját készítményü áru!

Kitűnő minőségü anyag!

SZABAD BEMENET!!! ●●●●● SZABAD BEMENET!!!

SCHREYER HARRY

HANGSZERKIÁLLÍTÁSA

ARAD, SZABADSÁGTÉR 21.

Zongorák, * Harmoniumok, * Mesterhegedűk és gordonkák.

Czimbalmok. * Mindenféle fuvó hangszerek.

Mechanikus zenművek. ≡≡≡ Zeneautomaták. ≡≡≡ Hangszer-különlegességek.

HANGSZER-KELLÉKEK.

Nyitva: f. évi jul. 15-től szept. 1-ig, naponta d. e. 10—12-ig, d. u. 3—7-ig.

SZABAD BEMENET!!! ●●●●● SZABAD BEMENET!!!